

การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโ
นิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอย
ลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน

สินธุมาส อินนันชัย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

กันยายน 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม ผ่านจอยลี่โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
กันยายน 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

A DEVELOPMENT OF ENGLISH VOCABULARY PRONUNCIATION ABILITY USING PHONICS
OF GRADE 6 STUDENTS, HUAYMAELIAM SCHOOL THROUGH “JOLLY PHONICS
APPLICATION”

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Arts Degree
in English

September 2019

Copyright 2019 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

ของ สินธุมาส อินันชัย

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกฤษ ตาชม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เกาะวิวัฒน์นากุล)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ดร. สิงห์คำ รักป่า)

..... คณบดีคณะศิลปศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวีระ)

เรื่อง:	การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ลินธุมาส อินนันชัย, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล
คำสำคัญ	การสอนโฟนิกส์, จอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น 2) เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายบทเรียน แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.17/80.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 2) นักเรียนที่เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่นมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจเป็นไปในเชิงบวก และเห็นว่าจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่นสามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Title: A DEVELOPMENT OF ENGLISH VOCABULARY PRONUNCIATION ABILITY USING PHONICS OF GRADE 6 STUDENTS, HUAYMAELIAM SCHOOL THROUGH “JOLLY PHONICS APPLICATION”

Author: Sintumas Inananchai, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2019

Advisor: Assistant Professor Dr. Sukanya Kaowiwattanakul

Keyword Teaching Phonics Jolly Phonics Application

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) find out the effectiveness of the lesson plans for developing the English vocabulary pronunciation ability of Grade 6 Students, Huaymaeliam School, 2) compare students' English vocabulary pronunciation ability before and after learning English pronunciation through “Jolly Phonics Application” 3) explore students' satisfaction with learning English pronunciation through “Jolly Phonics Application”. The population of this study were 10 students of grade 6, Huaymaeliam School, Chiang Rai. The instruments used in the study were lesson plans for developing English vocabulary pronunciation ability through “Jolly Phonics Application” of Grade 6 Students, Huaymaeliam School, the pre-test and post-test of English vocabulary pronunciation ability through “Jolly Phonics Application”, the students' satisfaction interview with learning English pronunciation through “Jolly Phonics Application”. Statistic used for analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, t-test statistic and qualitative data analyzed from interviews using descriptive method. Research findings are as follows: 1) Lesson plans for developing English pronunciation through “Jolly Phonics Application” of Grade 6 Students, Huaymaeliam School had effectiveness (E_1 / E_2) 80.17 / 80.50 which was higher than the set criterion for 80/ 80. 2) Students who learned English pronunciation through “Jolly Phonics application” had a higher average score after learning at the statistical significance level of .01. 3) Students' satisfaction with the development of English vocabulary pronunciation using phonics through Jolly Phonics application found that students were positive and agreed that Jolly Phonics Application can help to develop English vocabulary pronunciation.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒน์นากุล และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมดร.สิงห์คำ รักษาป่า รองศาสตราจารย์ ดร. ผนินทรา อีรานนท์ รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา นางสาวธิดารัตน์ ใจนวล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งยั้งหัวฝายวิทยา และนางพิมล เตชะบุญ ครูชำนาญการ โรงเรียนเวียงตาลพิทยาคม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนได้กรุณาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องจนการศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมทุกท่าน และขอขอบใจนักเรียนของโรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมทุกคน

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา สมาชิกในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน ที่เป็นแรงผลักดันสำคัญให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ในที่สุด

สินธุมาส อีนันชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ).....	7
การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์	37
ระบบเสียงภาษาอังกฤษ.....	44
ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	48
แอปพลิเคชัน	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
กำหนดกลุ่มประชากร	62
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	63
เก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
วิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย	67
สรุปผลวิจัยและเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโ นิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน.....	70
ตอนที่ 2 การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโ นิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน ก่อนเรียนและหลังเรียน	71
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโพนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน	72
บทที่ 5 บทสรุป.....	74
วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
สรุปผลการวิจัย	75
อภิปรายผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ.....	80
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	83
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84

ภาคผนวก ค การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย96

ประวัติผู้วิจัย 102

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	13
ตาราง 2 แสดงมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	22
ตาราง 3 แสดงมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	28
ตาราง 4 แสดงมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	30
ตาราง 5 แสดงมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	33
ตาราง 6 แสดงมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	35
ตาราง 7 แสดงมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	36
ตาราง 8 แสดงมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	37
ตาราง 9 แสดงการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโพนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยมผ่านจอยล์โพนิกส์ แอปพลิเคชัน	70
ตาราง 10 แสดงการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อ โพนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยมผ่านจอยล์โพนิกส์แอปพลิเคชัน ก่อนเรียนและหลังเรียน	71

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับหลังเรียนจากการเรียน การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่ล้อมผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน..... 72

สารบัญภาพ

หน้า

No table of figures entries found.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในสังคมโลกโดยเป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่สำคัญมาก มนุษย์ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก และรัฐบาลเองได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงได้จัดให้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งในแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ รวมไปถึงการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนใช้ทักษะดังกล่าว แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หนึ่งในปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ การออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ดังที่ (Derwing T. M. and Rossiter, 2002) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่สำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารคือ การออกเสียงที่ไม่ถูกต้องทำให้การสื่อสารดำเนินไปอย่างไร้ประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (ปริยา โนแก้ว และประนุท สุขศรี, 2548) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนมักประสบปัญหาในการออกเสียง เนื่องจากมีภาษาแม่มารบกวนหรือภาษาแม่มีอิทธิพลในการออกเสียงภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย ซึ่งโรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยชมภู อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต 1 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ในปีการศึกษา 2561 มีนักเรียนทั้งหมด 240 คน โดยผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งจากประสบการณ์ในการสอนที่ผู้วิจัยประสบมา พบว่า เนื่องจากว่าผู้เรียนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ใช้ภาษาอาข่าในชีวิตประจำวันเพื่อติดต่อสื่อสาร ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเมื่ออยู่ที่โรงเรียน และเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร คือ การออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากเสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษไม่มีอยู่ในภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงเหล่านั้น จึงแทนที่เสียงด้วยเสียงที่ใกล้เคียงกัน เสียงบางเสียงเป็นเสียงที่มีอยู่

ในภาษาแม่ แต่ไม่ได้ถือเป็นหน่วยเสียงที่แยกออกมาอย่างชัดเจน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้เสียงดังกล่าวว่าสามารถทำให้เกิดความแตกต่างทางความหมายได้ หรือบางครั้งผู้เรียนออกเสียงถูกต้อง แต่ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ถึงการลงเสียงหนักเบา จึงนำการออกเสียงตามภาษาแม่มาใช้ในภาษาอังกฤษส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อความหมายได้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ (ศรีวิไล พลมณี, 2545) ได้ระบุว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ภาษาที่สองของมนุษย์ โดยไม่ได้เกิดขึ้นง่ายดายเป็นทุกคนเหมือนกับการเรียนภาษาแรก แม้จะมีเวลามากกว่าก็ตาม บางคนก็อาจจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าคนอื่นที่อยู่ในสังคมแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งจากการศึกษาวิจัยของ ศิริรัตน์ ชูพันธ์อรรรถพลพิพัฒน์ (2560) พบว่า ผู้เรียนที่เป็นเด็กไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยได้ รูปแปรที่ปรากฏในการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจึงมีความโน้มเอียงเข้าสู่ภาษาแม่ และสอดคล้องกับ บำรุง ไตรรัตน์ (2547) ที่กล่าวว่า เนื่องด้วยความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาอังกฤษจึงทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยของ ปณิตดา บุญยสาระนัย (2560) พบว่า ภาษาอาข่า เป็นภาษาหนึ่งในภาษาตระกูลทิเบต-พม่า สาขาโลโลใต้ ประกอบด้วย หน่วยเสียงพยัญชนะต้น 22 หน่วยเสียง ได้แก่ /p, t/, k, b, d, g, ʃ, ʒ, ɣ, h, ts, tɕ, dz, m, n, ɲ, ŋ, l, j/ ไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย มีหน่วยเสียงสระ 13 หน่วยเสียง ได้แก่ /i, y, e, ø, ε, a, ɔ, o, u, ī, ə, ä, m/ ไม่แยกความสั้น-ยาวของเสียงสระ มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง และการศึกษา โชคศิริภักดิ์ ธนเศรษฐวัฒนา (2561) พบว่า ปัญหาทางด้านการออกเสียงของผู้พูดภาษาลาหู่ และภาษาอาข่า นั้น จากการศึกษาของ พอล เลวิส (Paul Lewis) พบปัญหาการออกเสียงกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเขาเผ่าลาหู่ ลีซอ และอาข่า 3 ประการ ประการแรกเป็นปัญหาเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะที่พบทั่วไป คือ 1) เสียงพยัญชนะต้นภาษาลาหู่และภาษาอาข่าไม่มีเสียงพยัญชนะ /w/ (ว) /r/ (ร) และ /y/ (ย) ดังนั้นการออกเสียง /w/ เมื่ออยู่ต้นพยางค์ เผ่าลาหู่จะออกเสียงเป็น /v/ และเผ่าอาข่าจะออกเสียงเป็น /g/ ส่วนเสียง /r/ นั้นออกเป็น /l/ แทน ซึ่งสร้างความสับสนให้แก่ผู้พูดทั้งสองเผ่าอย่างมาก สำหรับเสียง /y/ หรือ (ย) นั้น เผ่าลาหู่จะออกเสียงย่อย (allophone) ของหน่วยเสียงนี้แทนคือออกเสียงเป็น /z/ แต่สำหรับเผ่าอาข่านั้นมีทั้งหน่วยเสียง /y/ และ /z/ ในบางถิ่น ดังนั้นในบางครั้งการออกเสียง /y/ จะเป็นเสียงที่มีการเสียดสีมากกว่าปกติ 2) เสียงพยัญชนะท้ายคำที่เป็นเสียงหยุด (Stop) ทั้งภาษาลาหู่และภาษาอาข่าไม่มีเสียงหยุดท้ายคำ ดังนั้นจากผลการวิจัยของนักวิจัยทั้งสองท่าน แสดงให้เห็นว่า เสียงในภาษาอังกฤษหลายเสียงไม่มีอยู่ในระบบเสียงของภาษาอาข่า เช่น th [ð], th [θ] ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียงคำศัพท์ต่าง ๆ ได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการหาวิธีการที่จะมาช่วยในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจะสามารถฝึกฝนในการสะกดคำศัพท์ และประสมพยัญชนะกับสระแล้วออกเสียงให้ถูกต้อง หนึ่งในวิธีการนั้นก็ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ (Phonics)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้วิจัยหลายท่านให้ความสนใจและใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงของผู้เรียนซึ่ง สุชาติดา อินมี (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก นอกจากนี้ สุไปรมา สีสามณี (2553) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทย หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับดีมาก และ จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2559) ศึกษาการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นหนึ่งใน 7 ขั้นตอนที่สำคัญในการช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะมีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนจะต้องอ่านออกเสียงด้วยความมั่นใจออกเสียงอย่างชัดเจน ซึ่งผู้สอนเองต้องเริ่มจากการให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ ซึ่งหากเอาหน่วยเสียงมาทำการเชื่อมกับตัวอักษรผู้เรียนก็จะสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและชัดเจน (สุชาติดา อินมี, 2556)

ปัจจุบันแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษากำลังมีบทบาทและความสำคัญในการเรียนการสอนนักเรียน อีกทั้งรัฐบาลไทยมีนโยบายส่งเสริมการใช้สื่อสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้อของนักเรียน ซึ่งแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาสามารถใช้ประโยชน์และสร้างคุณค่าทางการเรียนรู้ได้มากเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือระบบปฏิบัติการสมาร์ตโฟน หรือแอนดรอยด์ ในปัจจุบันพบว่ามีการสร้างแอปพลิเคชันที่ใช้ในการศึกษาที่ครอบคลุมทุก ๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ไว้อย่างน่าสนใจ โดยจอยลี่ โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน เป็นแอปพลิเคชันหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กได้เป็นอย่างดี จอยลี่ โฟนิกส์แอปพลิเคชัน เป็นแอปพลิเคชันที่ครอบคลุมการออกเสียงตัวอักษรหลักใน

ภาษาอังกฤษทั้ง 42 เสียง มีบทเรียนฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้เสียง ตัวอักษร เรียนรู้การสร้างตัวอักษร ผสมเสียงอ่าน การแบ่งส่วนเสียงสำหรับการสะกด และการเขียน ช่วยสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ด้วยสำเนียงที่ชัดเจนแบบฉบับ เจ้าของภาษา ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน เพื่อช่วยในการเรียนรู้ของเด็ก โดยมีทั้งเพลง ตัวอักษรเคลื่อนไหว และภาพประกอบ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ใช้ภาษาอาข่า และภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียง จำนวน 6 เสียง ได้แก่ ch [tʃ], sh [ʃ], th [ð], th [θ], y [j] และ v [v] ซึ่งทั้ง 6 เสียงเป็นการออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย ตามงานวิจัยของ ชีราภรณ์ พลายเล็ก (2555) จากการใช้แบบทดสอบ พหุญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียงพหุญชนะท้ายคำมากที่สุด 3 กลุ่มเสียง ได้แก่ กลุ่มเสียงเสียดแทรก(Fricatives) ได้แก่เสียง [-θ], [-ð] และ [-z] ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน เพื่อพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียน อันจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อ โฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยลีโฟนิกส์ แอปพลิเคชัน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน บ้านห้วยแม่เลี่ยม ก่อนเรียนและหลังเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้าน ห้วยแม่เลี่ยมต่อการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของผ่านจอยลี โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 10 คน

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้ศึกษาดำเนินการศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ผู้เรียนมีพัฒนาการในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ขึ้น
2. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
3. ผู้สอนสามารถใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้เรียนระดับอื่น ๆ ได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การสอนโฟนิกส์** หมายถึง การสอนระบบเสียงในภาษาที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ โดยจะมีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจนในการออกเสียงเหล่านั้น โดยผู้เรียนต้องจดจำอักขระที่เป็นสัญลักษณ์ของเสียงและตัวอักษรแต่ละตัว และสามารถนำไปประสมกันเพื่ออ่านเป็นคำ ซึ่งเน้นที่เสียงของพยัญชนะ และสระที่ผู้เรียนจะต้องเปล่งออกมาให้ถูกต้อง

2. **จอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน** หมายถึง โปรแกรมประยุกต์ที่นำเสนอเนื้อหาและแบบฝึกหัด คำศัพท์ ที่มีการประสมตัวอักษรในระบบเสียงต่าง ๆ ประกอบด้วย เสียงภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยลี่โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ผู้วิจัยได้ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ)
2. การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์
 - 2.1 ความหมายของโฟนิกส์
 - 2.2 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
 - 2.3 วิธีการสอนโฟนิกส์
 - 2.4 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์
 - 2.5 จอยลี่ โฟนิกส์ (Jolly Phonics)
3. ระบบเสียงภาษาอังกฤษ
 - 3.1 เสียงหยุดหรือเสียงกัก (Stops)
 - 3.2 เสียงเสียดแทรก (Fricatives)
 - 3.3 เสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)
 - 3.4 เสียงนาสิก (Nasals)
 - 3.5 เสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap)
 - 3.6 เสียงข้างลิ้น (Lateral)
 - 3.7 เสียงกึ่งสระ (Semi vowels)
 - 3.8 กลุ่มเสียงที่เกิดในตำแหน่งพยัญชนะท้าย
 - 3.9 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
 - 4.1 อิทธิพลของภาษาแม่
 - 4.2 สิ่งแวดล้อม
 - 4.3 แรงจูงใจ

5. แอปพลิเคชัน
 - 5.1 ความหมายของแอปพลิเคชัน
 - 5.2 ประเภทของแอปพลิเคชัน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2556) กล่าวไว้ว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ
2. พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง
3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
10. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบ คำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ

ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรูป/หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอเรื่อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วมแนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความ

เหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 1 แสดงมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./ Repeat./Quiet!/ Stop! etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ระบุตัวอักษรและเสียงอ่าน ออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษร และสระ (letter sounds) และการสะกดคำ หลักการอ่านออกเสียง เช่น -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำ และกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค
	3. เลือกภาพตรงตามความหมาย ของคำและกลุ่มคำที่ฟัง	คำ กลุ่มคำ และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรม)
	4. ตอบคำถามจากการฟัง เรื่องใกล้ตัว	บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว หรือนิทานที่มี ภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ -Yes/No Question เช่น Is it a/an..? Yes, it is./ No, it is not. etc. -Wh-Question เช่น What is it? It is a/an...etc.
ป.2	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำ ขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน -คำสั่ง เช่น Show me a/an.../ Open your book. / Don't talk in class. etc. -คำขอร้อง เช่น Please come here./ Come here, please. Don't make a loud noise, please./ Please don't make a loud noise. etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ระบุตัวอักษรและเสียงอ่าน ออกเสียงคำ สะกดคำ และ อ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ตัวอักษร เสียงตัวอักษรและสระ การสะกดคำ และประโยค หลักการอ่านออกเสียง เช่น -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
	3. เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว (simple sentence) และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหารเครื่องดื่ม และนันทนาการ เป็นวงคำศัพท์สะสม ประมาณ 250-300 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรม)
	4. ตอบคำถามจากการฟัง ประโยคบทสนทนา หรือ นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพ ประกอบ	ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มี ภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ -Yes/No Question เช่น Is this/that a/an..? Yes, it is./No, it isn't. etc. -Wh-Question เช่น What is this/that/it? This/that/It is a/an...How many...? There is/are...Where is the...? It is in/on/under etc.
ป.3	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำ ขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน -คำสั่ง เช่น Give me a/an.../Draw and color the picture./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't eat in class. etc. -คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Don't make a loud noise, please./ Please don't make a loud noise./ Can you help me, please? etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.	อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูด เข้าจังหวะ และการสะกดคำ การใช้ พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
3.	เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตาม ความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ เป็น วงคำศัพท์สะสมประมาณ 350-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
4.	ตอบคำถามจากการฟัง หรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ	ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มี ภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ -Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./No,...isn't/aren't/can't.etc. -Wh-Question เช่น What is this/that/it? This/that/It is a/an How many...? There is/are Where is/are...? It is in/on/under... They are etc.
ป.4	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน และคำแนะนำในการเล่นเกมน การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม -คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again/Read and draw/ Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't go over there. etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>- คำขอร้อง เช่น Please take a queue./Take a queue, please/ Can you help me, please? etc.</p> <p>- คำแนะนำ เช่น You should read everyday. Think before you speak.</p> <p>- คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกมน Start./ My turn/Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish.</p> <p>- คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Then,...Finally,...etc.</p>
2.	<p>อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ</p> <p>อ่านกลุ่มคำ ประโยค</p> <p>ข้อความง่าย ๆ และบทพูด</p> <p>เข้าใจจังหวะถูกต้องตาม</p> <p>หลักการอ่าน</p>	<p>คำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ บทพูดเข้า</p> <p>จังหวะ และการสะกดคำ การใช้พจนานุกรม</p> <p>หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <p>- การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ</p> <p>- การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ</p> <p>- การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค</p>
3.	<p>เลือก/ระบุภาพ</p> <p>หรือสัญลักษณ์</p> <p>หรือเครื่องหมายตรงตาม</p> <p>ความหมายของประโยค</p> <p>และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง</p> <p>หรืออ่าน</p>	<p>กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์</p> <p>เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม</p> <p>อาหารเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ</p> <p>สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสม</p> <p>ประมาณ 550-700 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. ตอบคำถามจากการฟัง และอ่านประโยคบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ	<p>ประโยค บทสนทนา นิทานที่มีภาพประกอบ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน</p> <p>-Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...?Yes/No...etc.</p> <p>-Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are What...?/Where...? It is.../They are...What...doing?...is/am/are...etc.</p> <p>-Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an...etc.</p>
ป.5	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน	<p>คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม</p> <p>-คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an/ Don't go over there. etc.</p> <p>-คำขอร้อง เช่น Please take a queue./Take a queue, please./Can/Could you help me, please? etc.</p> <p>-คำแนะนำ เช่น You should read everyday/ Think before you speak./คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกม Start./My turn./Your turn./ Roll the dice./Count the number./Finish./ คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,...Then,...Finally,...etc.</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.	อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้ พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค -การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ-การออกเสียงบทกลอนตาม จังหวะ
3.	ระบุ/วาดภาพสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
4.	บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร -Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...?Yes/No...etc. -Wh-Question เช่น Who is/are...?He/She is.../They are...What...?/Where...? It is/They are...What...doing?...is/am/are...etc. -Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an? It is a/an...etc

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.6	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง และอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำ ในการเล่นเกม การวาดภาพ การทำอาหาร และเครื่องดื่ม และการประดิษฐ์ -คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again./Read and draw./ Put a/an in/on/under a/an.../Don't go over there. etc. -คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./Look up the meaning in a dictionary, please./Can/Could you help me, please? etc. -คำแนะนำ เช่น You should read everyday/ Think before you speak./คำศัพท์ที่ใช้ใน การเล่นเกม Start./My turn./Your turn./ Roll the dice./Count the number./Finish./คำ บอกลำดับขั้นตอน First,...Second,...Next,... Then,...Finally,...etc.
	2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ข้อความ นิทาน และบทกลอน การใช้ พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค -การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ -การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3.	เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน	ประโยค หรือข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวโรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่มเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้า อากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม
4.	บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม -Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...?Yes/No...etc. -Wh-Question เช่น Who is/are...?He/She is.../They are...What...?/Where...?It is.../They are...What...doing?...is/am/are...etc. -Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an...Is/Are/Was/Were/Did...or...? etc.

ตาราง 2 แสดงมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	<p>1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคลตามแบบ ที่ฟัง</p> <p>2. ใช้คำสั้นๆ ตามแบบ ที่ฟัง</p> <p>3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง</p> <p>4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบ ที่ฟัง</p>	<p>บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am.../ Goodbye./Bye./Thank you./I am sorry. etc. คำสั้นๆที่ใช้ในห้องเรียน</p> <p>คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความ ต้องการ เช่น I want.../Please,...etc.</p> <p>คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name?/My name is.../I am.../How are you?/ I am fine.etc.</p>
ป.2	<p>1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคลตามแบบ ที่ฟัง</p> <p>2. ใช้คำสั้นและคำขอร้องง่าย ตามแบบที่ฟัง</p> <p>3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง</p> <p>4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง</p>	<p>บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เช่น Hi/ Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/How are you?/I'm fine./I am.../Goodbye./Bye./Thank you./ I am sorry.etc.</p> <p>คำสั้นและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน</p> <p>คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความ ต้องการ เช่น I want.../Please,...etc.</p> <p>คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name?/ My name is.../I am.../ How are you?/I am fine.etc.</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am sorry./ How are you? I'm fine.Thank you. And you?/Nice to see you./Nice to see you too./ Goodbye./Bye./See you soon/later./Thanks./ Thank you./Thank you very much./ You're welcome. etc.
	2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
	3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น Please,.../ May I go out?/May I come in? etc.
	4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน ตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name?My name is...How are you? I am fine. What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an...How many...are there There is a/an.../There are...Who is...?He/She is... etc.
	5. บอกความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียง หรือกิจกรรมตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบไม่ชอบ เช่น Yeah!/Great!/Cool!/ I'm happy./I like cats./I don't like snakes. etc.

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวหา ขอบคุณขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/Good afternoon/Good evening/I am sorry./How are you?/I'm fine. Thank you. And you?/Hello.I am... Hello,...I am... This is my sister. Her name is... Hello,.../Nice to see you. Nice to see you too./Goodbye./ Bye./See you soon/later./ Thanks./Thank you./Thank you very much./You're welcome./It's O.K. etc.
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำ ขออนุญาตง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตที่ใช้ ในห้องเรียน
	3. พูด/เขียนแสดงความ ต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้แสดงความ ต้องการและขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่าง ๆ เช่น I want .../Please.../May...?/I need your help./Please help me./Help me! etc.
	4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว เพื่อน และครอบครัว เช่น What's your name? My name is... What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../There are... Where is the...? It is in/on/under...etc.

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. พุดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ รัก ไม่รัก เช่น I/You/We/They like.../He/She likes... I/You/We/They love.../He/She loves... I/You/We/They don't like/love/feel... He/She doesn't like/love/feel... I/You/We/They feel... etc.
ป.5	1. พุด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am sorry./ How are you?/I'm fine. Thank you. And you?/Hello. I am.../Hello,...I am... This is my sister. Her name is.../Hello,.../Nice to see you. Nice to see you too./Goodbye./Bye./See you soon/later./Good/Very good./Thanks./Thank you./Thank you very much./You're welcome./It's O.K. etc.
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
	3. พุด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../May...?/I need.../Help me!/Can/ Could...?/Yes,.../No,... etc.

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.
	5. พุดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ รัก ไม่รัก เช่น I/You/We/They like.../He/She likes... I/You/We/They love.../He/She loves... I/You/We/They don't like/love/feel... He/She doesn't like/love/feel... I/You/We/They feel... etc.
ป.6	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/ Good morning/Good afternoon/Good evening/I am sorry./ How are you?/I'm fine./Very well./Thank you. And you?/ Hello. I am....Hello,...I am... This is my sister. Her name is... Hello,.../Nice to see you. Nice to see you, too./Goodbye./Bye./See you soon/later./Great!/Good./Very good.

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.	ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน
3.	พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../May...?/I need.../Help me!/ Can/Could...?/Yes,.../No,... etc.
4.	พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.
5.	พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก และการให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ/ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รลชาติ สวย น่าเกลียด เลียดัง ดี ไม่ดี เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.

ตาราง 3 แสดงมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง จำนวน 1-20 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ
ป.2	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง จำนวน 1-30 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ
ป.3	1.พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว 2. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง จำนวน 1-50 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ เช่น การระบุ/เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง
ป.4	1.พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว 2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ และเรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง สิ่งต่าง จำนวน 1-100 วัน เดือน ปี ฤดูกาล ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน คำ กลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ใกล้ตัว เช่น การระบุ/เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง

ตาราง 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. พูดยุติแสดงความคิดเห็นง่ายเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวใกล้เคียงตัว	ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว
ป.5	1. พูดยุติเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้เคียงตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
	3. พูดยุติแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดยุติแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว
ป.6	1. พูดยุติเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้เคียงตัว เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ จำนวน 1-1,000 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา กิจกรรมที่ทำ สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ ทิศทางง่าย ๆ สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ และประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง

ตาราง 3(ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. พูด/เขียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 4 แสดงมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. พูดและทำท่าประกอบ ตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สี หน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำ ตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดง อาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. บอกชื่อและคำศัพท์ เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญ ของเจ้าของภาษา	คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของ ภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสม กับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่น เกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบ ท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ป.2	1. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สี หน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำ ตนเอง
	2. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับ เทศกาลสำคัญของเจ้าของ ภาษา	คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของ ภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตาราง 4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสม กับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ป.3	1. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	มารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัส มือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ
	2. บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็น อยู่ของเจ้าของภาษา	คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่อง แต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสม กับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบ ท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ป.4	1. พูดและทำท่าประกอบอย่าง สุภาพตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัส มือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ ชอบ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	คำศัพท์และข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของ ภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม

ตาราง 4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบท่าทาง บทบาทสมมุติ วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ป.5	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. ตอบคำถาม/บอก ความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
ป.6	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตาราง 4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกายตามฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
3.	เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตาราง 5 แสดงมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
ป.2	ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
ป.3	บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

ตาราง 5 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย
	2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลอง ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย
ป.5	1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา กับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษา กับของไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษา กับของไทย
ป.6	1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา กับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตาราง 5 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย	การเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 6 แสดงมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ป.2	บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ป.3	บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ป.4	ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ป.5	ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 6 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.6	ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 7 แสดงมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
ป.2	ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
ป.3	ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
ป.4	ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
ป.5	ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
ป.6	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ตาราง 8 แสดงมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา
ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ
ป.2	ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ
ป.3	ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ
ป.4	ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ
ป.5	ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ
ป.6	ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์

ความหมายของโฟนิกส์

โฟนิกส์ (Phonics) คือ วิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว โดยผู้เรียนจะต้องเข้าใจระบบเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงให้ถูกต้องจึงจะสามารถออกเสียงมาเป็นคำได้ (สรียาภรณ์ นนทะปะ, 2558) การสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการหนึ่งในการสอนอ่านและสะกดคำในการสอนภาษาระดับเบื้องต้น โดยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ (สุธีรา บุนนาค, 2559) ซึ่งคล้อยจองกับ Florida Department of Education

ได้กล่าวว่า โฟนิคส์เป็นหลักการทางภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง que แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียงและรูปร่างของอักขระนั้น ๆ เสียงและรูปร่างของพยัญชนะและสระที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำจึงเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน ได้กล่าวไว้ว่า โฟนิคส์เป็นระบบเสียงในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวพยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนอ่านออกเสียง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถออกเสียงได้ โดยต้องสังเกตจากรูปและเสียงตัวอักษร ส่วน UK. Department of Education กล่าวถึงโฟนิคส์ว่า โฟนิคส์เป็นระบบเสียงของตัวอักษรในภาษาซึ่งแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะของตัวเอง ในการอ่านออกเสียงนั้น ผู้เรียนต้องศึกษาในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และรูปร่างของอักขระนั้น ๆ ในการอ่านออกเสียงนั้นมีกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจนว่าตัวอักษรแต่ละตัวจะมีเสียงใด และเมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไปจะมีเสียงใด

สรุปได้ว่า โฟนิคส์ คือ ระบบเสียงในภาษาที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ โดยจะมีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจนในการออกเสียงเหล่านั้น โดยผู้เรียนต้องจดจำอักขระที่เป็นสัญลักษณ์ของเสียงและตัวอักษรแต่ละตัว และสามารถนำไปประสมกันเพื่ออ่านเป็นคำ โฟนิคส์จึงหมายถึง เสียงในภาษาซึ่งเน้นที่เสียงของพยัญชนะและสระที่ผู้เรียนจะต้องเปล่งออกมาให้ถูกต้อง

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาแบบโฟนิคส์

ความต้องการการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์วางอยู่บนพื้นฐานที่ค่อนข้างได้รับการยอมรับว่าความตระหนักในหน่วยของเสียง (Phonemic Awareness) นั้นเป็นทักษะก่อนการอ่านที่จำเป็นต่อการรู้จักตัวอักษรในภาษาเขียน ทั้งนี้เนื่องจากระบบการเขียนในภาษาอังกฤษนั้นระบบการออกเสียงและหน่วยของเสียงที่สอดคล้องกันไม่ค่อยจะตรงกันนักซึ่งบางครั้งอาจทำให้เกิดความสับสนสำหรับผู้เรียนหลาย ๆ คนทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาเองหรือผู้ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยพื้นฐานแล้วในภาษาอังกฤษประกอบด้วยตัวอักษรโรมัน 26 ตัว ซึ่งใช้แทนเสียงต่าง ๆ มากกว่า 40 เสียง ในการสร้างสรรค์หลายร้อยรูปแบบการสะกดคำและบางครั้งมีคำที่ใช้โดยทั่ว ๆ ไป หลายคำที่ไม่เข้ากับกฎการสะกดคำทั่วไป ซึ่งทำให้การเรียนการสอนแบบโฟนิคส์มีประโยชน์ สำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ การแยกคำมาเป็นพยางค์มักเป็นไปโดยธรรมชาติแต่ทักษะของการวิเคราะห์ภาษาในรูปหน่วยของเสียง (Phonemes) นั้นต้องได้รับการสอน

วันเพ็ญ เดียวสมคิด (2551) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของการเรียนการสอนโดยวิธีโฟนิคส์ว่า จุดประสงค์ที่แท้จริงของการสอนแบบโฟนิคส์ คือ ต้องการให้เด็กเข้าใจหลักการว่าเสียงและตัวอักษรนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เมื่อความสัมพันธ์พื้นฐาน

ของเสียงและตัวอักษรได้รับการสอนแล้ว วิธีการที่ดีที่สุดต่อเด็กต่อมา คือ การขยายความรู้เหล่านี้โดยการมีโอกาสได้ฝึกฝนโดยการอ่าน

สุไพรมา สีสลามณี (2553) กล่าวไว้ว่า วิธีโฟนิกส์ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน และนักเรียนกลุ่มเสียงต่อปัญหาการอ่าน เพราะช่วยให้นักเรียนเกิดการตระหนักรับรู้ระบบเสียงในภาษา ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรื่องความสัมพันธ์รูปแบบคำพูดกับรูปแบบคำเขียน

นอกจากนี้ สุไพรมา สีสลามณี (2553) ได้อธิบายว่า โฟนิิกส์เป็นวิธีสอนอ่านวิธีหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญ ที่ช่วยให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวอักษร มีเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่นำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ โฟนิิกส์เปรียบเหมือนเครื่องมือสำหรับอ่านคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ได้อีกด้วย นอกจากนี้โฟนิิกส์ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและเด็กกลุ่มเสียงต่อปัญหาการอ่าน เพราะเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กเข้าใจความสัมพันธ์ รูปแบบ คำพูดกับรูปแบบคำเขียน และเป็นวิธีที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการตระหนักรับรู้ระบบเสียงในภาษา ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการอ่าน

สรุปได้ว่า โฟนิิกส์เป็นวิธีสอนอ่านวิธีหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวอักษร มีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ วิธีโฟนิกส์ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และนักเรียนกลุ่มเสียงต่อปัญหาการอ่าน เพราะเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์รูปแบบคำพูดกับรูปแบบคำเขียน และเป็นวิธีที่กระตุ้นให้เกิดการตระหนักรับรู้ระบบเสียงในภาษาซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการอ่าน

วิธีการสอนโฟนิกส์

สุไพรมา สีสลามณี (2553) เสนอแนวคิดที่ว่า วิธีโฟนิกส์เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมที่ครูผู้สอนสามารถนำไปสอนนักเรียนในทุกๆระดับชั้น โดยใช้เป็นวิธีการเบื้องต้นของการเรียนการสอนอ่านสำหรับเด็กเล็กที่เริ่มเรียนอ่านหรือสามารถนำไปใช้เป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่คุ้นเคยคำศัพท์ที่เป็นคำคุ้นตา แต่ไม่สามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่รู้จักได้ วิธีโฟนิกส์จะต้องฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง ด้วยการเห็นรูปตัวอักษรและฟังเสียง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้กฎของความสัมพันธ์ระหว่างรูปกับเสียงกฎของการออกเสียงที่ถูกต้อง (Pronunciation Rules) และนำกฎความสัมพันธ์ดังกล่าวไปใช้ใน

การอ่านออกเสียง นักเรียนต้องฝึกกิจกรรมลักษณะดังกล่าวซ้ำไปซ้ำมา การสอนให้นักเรียน รู้จักเสียงที่มีตัวอักษรเป็นตัวแทนเสียง ไม่จำเป็นต้องสอนแยกเสียงทีละเสียงอย่างชัดเจน ครูสามารถสอนโดยเริ่มจากคำที่นักเรียนรู้จัก และคุ้นเคยจากภาษาพูดมาก่อนเพื่อให้นักเรียน แยกเสียงของคำ หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนเชื่อมโยงเสียงกับรูปตัวอักษรที่ปรากฏในคำที่เห็น ตัวอย่างเช่น การสอนเสียงของตัวอักษร d ครูควรสร้างความสนใจให้แก่นักเรียนโดยใช้คำ ที่นักเรียนรู้จัก คือ duck ซึ่งอาจจะเป็นคำที่นักเรียนเคยรู้จักมาจากนิทานที่ครูเคยสอน หรือการใช้ คำที่มีเสียงพ้องกัน diddle, dumpling หลังจากนั้นครูควรอธิบายให้นักเรียนรู้ว่า พยัญชนะต้น ของคำเหล่านั้น ชื่อว่า d ใช้แทนเสียง /d/ ซึ่งในการสอนประสมคำวิธีโฟนิกส์ มี 2 วิธี ดังตัวอย่าง คือ 1) การที่ครูสาธิตการอ่านคำใหม่ โดยเริ่มจากการออกเสียงแรก และผสานเสียงทีละเสียง จนประสมรวมเป็นคำ เช่น ครูสอนคำว่า met ครูเขียนคำบนกระดาน และสาธิตการออกเสียง ให้นักเรียนฟังก่อน หลังจากนั้นจึงอธิบายว่าพยัญชนะต้น คือ m เป็นตัวสัญลักษณ์แทนเสียง /m/ เหมือนเสียงที่ปรากฏในคำว่า เสียงเป็น /me/ หลังจากนั้นครูเพิ่มเสียงตัวสะกด /t/ และออกเสียงเป็น /met/ 2) การสอนโดยใช้การแทนเสียง (Letter Substitution) เช่น ครูวางตัว สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง (Phonograms) คือ an บนกระดาน และนำตัวพยัญชนะวางไว้ข้างหน้า หลังจากนั้นเปลี่ยนพยัญชนะเป็นตัวอื่น ๆ และให้เด็กอ่านคำที่เห็น เช่น can, man เป็นต้น หรือ ครูอาจจะใช้ตัวอักษร 3 ตัว ได้แก่ s, a, t บนกระดาน และให้อ่านคำ sat ครูเปลี่ยนสระ a เป็น i เด็กจะอ่านคำว่า sit ครูเปลี่ยนสระอีกเป็น set จากการเปลี่ยน หรือการเทียบเสียง จะทำให้เด็กได้ฝึกการประสมคำได้คำใหม่ ๆ เช่น คำว่า sat, sit, hit, hot, hop, mop, map นอกจากการเปลี่ยนตัวอักษร ครูอาจใช้วิธีการเพิ่ม ลด หรือสลับสับเปลี่ยนลำดับตัวอักษรในคำ เพื่อเพิ่มความซับซ้อน เช่น จากคำว่า back, black เป็นต้น

ผดุง อารยะวิญญู และสุวิทย์ พวงสุวรรณ (2554) ได้แนะนำการอ่านไว้ว่า การอ่าน ออกเสียงเบื้องต้น เป็นการเปลี่ยนแปลงสัญลักษณ์ของตัวอักษรเป็นเสียงอ่าน ดังนั้นวิธีโฟนิกส์ จึงสามารถนำมาใช้ในการสอนอ่านได้เป็นอย่างดี เพราะวิธีโฟนิกส์เป็นวิธีที่นำหลักภาษาศาสตร์ มาใช้โดยเฉพาะหลักสัทศาสตร์ (Phonetics) ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการเปล่งเสียงพูดในภาษาใด ภาษาหนึ่ง วิธีโฟนิกส์เน้นสัญลักษณ์ที่มองเห็นกับเสียงที่ได้ยิน การสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์มี 2 ลักษณะ คือ 1) สอนเสียงสระและเสียงพยัญชนะทีละเสียง และนำเสียงเหล่านั้นมาประสมกัน เป็นคำ และ 2) สอนเป็นคำแล้วนำคำคำนั้น มาวิเคราะห์ว่าคำประกอบด้วยเสียงสระ และพยัญชนะใดบ้าง และมีรูปร่างอย่างไร รูปและเสียงสระ พยัญชนะนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กัน อย่างไร วิธีโฟนิกส์จะนำกฎทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสร้างคำ

สรุปได้ว่า วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ คือ รูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา รูปแบบการสอนโฟนิกส์นั้นมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ Analytic Phonics และ Synthetic Phonics โดยการสอนแบบวิเคราะห์เสียง หรือ Analytic Phonics นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษร ผ่านการมองเสียงในส่วนต่าง ๆ ของคำและตัวอักษรที่ประกอบขึ้นของคำนั้น ๆ ส่วนการสอนแบบ Synthetic Phonics นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสม

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

สุธีรา บุณนาค (2559) ได้แนะนำในการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ไว้ดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ควรเป็นไปตามความต้องการของเด็กหรือกลุ่มเด็กที่ต้องการ
2. การเห็นคำศัพท์ พัฒนาจากคำที่มีความหมาย คำที่มีประโยชน์ที่สุดและการเริ่มการอ่าน เป็นส่วนสำคัญพื้นฐานสำหรับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
3. การฝึกการฟัง ควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรก เพื่อช่วยการจำ เช่น man และ me และการแยกความแตกต่างของเสียง เช่น mine, fine, line เป็นต้น
4. ทิศทางของกระบวนการสอนในการวิเคราะห์คำ ต้องมาจากซ้ายไปขวาและความสนใจต้องเริ่มจากเสียงต้น กลาง และเสียงท้าย
5. เด็ก ๆ อาจใช้บริบท ตำแหน่ง และช่วยอื่น ๆ ขณะเริ่มการฝึกการออกเสียง
6. การสอนเด็กในการจดจำหลักการพื้นฐานเพื่อความคุ้นเคยในคำที่จำเป็นการเปล่งเสียง และการสะกดคำ
7. การแทนที่ตัวอักษรของเสียงต้นในคำ เป็นกิจกรรมที่ให้ผลดี เช่น จากคำว่า can เด็ก ๆ อาจค้นพบคำอื่น ๆ เช่น man, pan, fan
8. การจับคู่เสียงและสัญลักษณ์ อาจได้รับการฝึก ครูอาจออกเสียงคำ เช่น cap และเด็ก ๆ อาจบอกคำที่เป็นตัวเขียนในระหว่างกลุ่มคำว่า map, nap, tap, cap
9. เด็ก ๆ ควรได้แยกแยะ phonogram เช่น -and ในคำว่า hand และ land หรืออาจประสมคำควบกล้ำและรูปของเสียงเพื่อสร้างคำ -br ในคำว่า brown หรือ -ing ในคำว่า sing- และ bring

10. เด็กจะมีความกระตือรือร้นเมื่อเขาพบว่า เขาสามารถแปลรหัสคำใหม่ ๆ ได้ด้วยความรู้ด้านโฟนิกส์

ผดุง อารยะวิญญู และสุวิทย์ พวงสุวรรณ (2554) ได้ให้คำแนะนำในการนำเสนอวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไว้ว่า

1. เสียงที่มีมากในการพูดคือ เสียงพยัญชนะ ดังนั้นจึงเป็นส่วนที่นำเสนอก่อนเป็นอันดับแรกตามหลักการสอนแบบโฟนิกส์

1.1 เริ่มต้นด้วยพยัญชนะที่มีลักษณะการเขียนและเสียงที่คล้ายกัน (s, m, p)

1.2 ไม่ควรสอนพยัญชนะที่คล้ายกันพร้อมกันในครั้งเดียว เพราะจะทำให้เกิดความสับสน (b, d, p, m, n)

1.3 ควรสอนพยัญชนะที่มีเสียงไม่ชัดเจนในตอนท้าย (c, g, h, w)

1.4 เริ่มต้นด้วยการสอนพยัญชนะต้น สอนเสียงเดี่ยวก่อนเสียงพยัญชนะคู่ (sh, ch, th, ph) สอนพยัญชนะคู่พยัญชนะประสม (bl, fr, str, sl)

2. การสอนแบบโฟนิกส์ควรเริ่มจากกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟัง นักเรียนได้ฝึกการฟังและการแยกแยะความแตกต่างของเสียงต่าง ๆ

3. การฝึกลักษณะนี้ควรทำโดยอาศัยบริบท นักเรียนจะไม่ได้ประโยชน์เลยถ้าได้รับการฝึกจากเสียงที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงควรฝึกด้วยการใช้บริบทหรือฝึกเป็นคำนั่นเอง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมที่ครูผู้สอนสามารถนำไปสอนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะวิธีการเรียนการสอนอ่านเบื้องต้นของนักเรียนที่เริ่มเรียนอ่าน หรือสามารถนำไปใช้เป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ไม่สามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้ นักเรียนจะเข้าใจและรู้กฎความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ ซึ่งจะเริ่มต้นจากพยัญชนะก่อน แล้วจึงตามด้วยสระ และประสมเสียงของพยัญชนะและสระให้เกิดเป็นคำ ซึ่งจะนำไปสู่การถอดรหัสสัญลักษณ์ในระบบภาษาเขียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการอ่านออกเขียนได้

จอยลี่โฟนิกส์ (Jolly Phonics)

จอยลี่โฟนิกส์ (Jolly Phonics) คือ กระบวนการอ่านด้วยการถอดรหัสความสัมพันธ์ของคำกับเสียงของตัวอักษร ซึ่งจะช่วยสร้างพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อไปในระยะยาว โดยจะแตกต่างจากกระบวนการท่องจำแบบเดิมที่เน้นท่องศัพท์และการจดจำคำศัพท์ทั้งคำ (whole word approach) ซึ่งเด็ก ๆ จะไม่สามารถอ่านคำใหม่ ๆ ได้ด้วยตัวเอง แม้คำเหล่านั้นจะสะกดคล้ายคลึงกันเพียงไรก็ตาม

จอยส์โฟนิกส์ เป็นรากฐานที่เหมาะสมและครบถ้วนสำหรับเสริมทักษะอ่าน และทักษะเขียน โดยใช้หลักการเรียนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (หลักการเรียนจากการฝึกออกเสียง ตัวอักษรแต่ละตัวแล้วมาประสมเป็นคำ) วิธีการสอนเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษภายใต้หลัก ของจอยส์ โฟนิกส์ เป็นการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายทาง อย่างสนุกสนานเพื่อให้ง่ายและ เหมาะกับลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของเด็ก โดยเด็ก ๆ (ผู้ที่เริ่มเรียน) สามารถเรียนรู้ วิธีการสะกดคำจากตัวอักษรเพื่ออ่านออกเสียง สะกดคำ และเขียนคำต่าง ๆ (Aris, 2562)

ทักษะพื้นฐานห้าประการสำหรับการอ่านและเขียน คือ

1. การเรียนออกเสียงตัวอักษร
2. การเรียนวิธีการเขียนตัวอักษร
3. การประสมเสียง
4. การกำหนดเสียงในคำ
5. การสะกดคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์

การเรียนออกเสียงตัวอักษร

จอยส์โฟนิกส์ ไม่เพียงแต่สอนให้รู้จักเสียงของตัวอักษร แต่ยังสอนให้รู้จักเสียง ในภาษาอังกฤษทั้ง 42 เสียงโดยเสียงถูกแบ่งออกเป็นเจ็ดกลุ่ม บางเสียงประกอบด้วยอักษรสอง ตัว เช่น ee และ or เสียงเหล่านี้เรียกว่า ไตรกราฟ (อักษรสองตัวประกอบกันเป็นหนึ่งเสียง) ตัวอักษร oo เป็นตัวอักษรที่แทนเสียงที่แตกต่างกันได้สองเสียง เช่นในคำว่า book และ moon เช่นเดียวกับตัวอักษร th ในคำว่า that และ three การแบ่งอักษรในภาษาอังกฤษของ จอยส์ โฟนิกส์ แบ่งเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. s, a, t, i, p, n
2. c, k, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or
5. z, w, ng, v, oo, oo
6. y, x, ch, sh, th, th
7. qu, ou, oi, ue, er, or

ระบบเสียงภาษาอังกฤษ

ระบบเสียงภาษาอังกฤษมีดังนี้ (ธีราภรณ์ พลายเล็ก, 2555)

1. เสียงหยุดหรือกัก (Stops) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[p^h] Voiceless aspirated bilabial stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “พ” หรือ “ภ” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น พาน [p^ha:n], ภาพ [p^hɔp] สำหรับในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง ของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “p” ในตำแหน่งต้นคำหรือท้ายคำ เช่น pen [p^hɛ:n], map [m æp^h]

[p] Voiceless unaspirated bilabial stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ป” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น ปาน [pa:n], ปู [pu:] สำหรับในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง ของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “p” ในตำแหน่งที่ตามหลัง “s” เช่น speak [spi:k], spin [spi:n]

[b] Voiced bilabial stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “บ” ในภาษาไทย เช่น บาน [ba:n], บน [bon] และเสียงพยัญชนะ “b” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่ง ต้นคำและท้ายคำ เช่น bat [bæt], rob [rɒb]

[t^h] Voiceless aspirated apical alveolar stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียง พยัญชนะ “ท” หรือ “ถ” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น ทาง [t^h:ŋ] และเสียงพยัญชนะ “t” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น ten [t^hɛ:n], cat [k^h æ t^h]

[t] Voiceless unaspirated apical alveolar stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียง พยัญชนะ “ต” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น ตา [ta:] และเสียงพยัญชนะ “t” ในภาษาอังกฤษในตำแหน่ง ที่ตามหลัง “s” เช่น stand [stænd]

[d] Voiced apical alveolar stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ด” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น ดิน [din], ดี [di:] และเสียงพยัญชนะ “d” ในภาษาอังกฤษทั้ง ในตำแหน่งต้นคำ และท้ายคำ เช่น dog [dɒg], bad [bæ:d]

[k^h] Voiceless aspirated dorso velar stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ค”, “ข” หรือ “ฌ” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น ค้า [k^h á:], ขา [k^h a:], ฆ่า [k^h a:] และเสียงพยัญชนะ “k” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น kill [k^h l:], back [b æ k^h]

[k] Voiceless unaspirated dorso velar stop ตัวอย่างของเสียงนี้ได้แก่ เสียง พยัญชนะ “ก” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น กา [ka:] และเสียงพยัญชนะ “k”, “c” ในภาษาอังกฤษในตำแหน่งที่ตามหลัง “s” เช่น skill [skl:], sky [skal]

[g] Voiced dorso velar stop ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “g” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น ge t [gɛt], baɡ [bæɡ]

2. เสียงเสียดแทรก (Fricatives) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[f] Voiceless labio dental fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ฟ” และ “ฝ” ในภาษาไทยในตำแหน่งต้นคำ เช่น ฟัน [fan], ฟน [fon] และเสียงพยัญชนะ “f” ในภาษาอังกฤษ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น fun [fʌn], life [laɪf]

[v] Voiced labio dental fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “v” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น vine [vaɪn], live [lɪv]

[θ] Voiceless apical dental fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “th” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น thin [θɪn], both [bɔθ]

[ð] Voiceless apical dental fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “th” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น then [ðɛn], smooth [smuð]

[s] Voiceless apical alveolar fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “s” และ “ซ” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น sit [sɪt], bus [bʌs], cell [sɛl], face [feɪs]

[z] Voiced apical alveolar fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “z” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น zinc [zɪŋk], gaze [geɪz]

[ʃ] Voiceless apical laminal alveolar prepalatal fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “sh” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น shin [ʃɪn], wish [wɪʃ]

[ʒ] Voiced apical laminal alveolar prepalatal fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ มักเขียนด้วย พยัญชนะ “s” และ “z” เช่น usual, pleasure, seizure

[h] Voiceless glottal fricative ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ฮ” และ “ฮ” ในภาษาไทย เช่น ห้า ฮุก และเสียงพยัญชนะ “h” ในภาษาอังกฤษ เช่น hut [hʌt], house [haʊs]

3. เสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[tʃ] Voiceless apical laminal alveolar prepalatal affricate ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ch” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น chin [tʃɪn], watch [wɒtʃ]

[dʒ] Voiced apical laminal alveolar prepalatal affricate ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “j”, “g”, “ge” และ “dge” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น jump [dʒ ʌ:mp], gem [dʒem], page [peɪdʒ], judge [dʒ ʌ: dʒ]

4. เสียงนาสิก (Nasals) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[m] Voiced bilabial nasal ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ม” ในภาษาไทย เช่น แม่, มา และเสียงพยัญชนะ “m” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ เช่น met [mɛt], time [taɪm]

[n] Voiced apical alveolar nasal ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “น” และ “ณ” ในภาษาไทย เช่น นา [na:], เนร [ne:n] และเสียงพยัญชนะ “n” ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งต้นคำ และท้ายคำ เช่น now [naʊ], vine [vaɪn]

[ŋ] Voiced dorso velar nasal ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ ง” ในภาษาไทย เช่น งาน, วาง และเสียงในคำที่สะกดด้วย “ng” หรือ “nk” ในภาษาอังกฤษ เช่น sing [sɪŋ], link [lɪŋk]

5. เสียงกระดกสั้น (Tap or Flap) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[r] Voiced apical alveolar flap ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ ร” ในภาษาไทย เช่น รัก, ร้าน และเสียงพยัญชนะ “r” ในภาษาอังกฤษ (สำเนียงอังกฤษ) ที่อยู่ระหว่างสระ หรือระหว่างเสียงโฆษะ เช่น very, period สำหรับสำเนียงอเมริกัน ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ɾ” ที่อยู่ ระหว่างสระหรือระหว่างเสียงโฆษะ เช่น wanted, water, twenty

6. เสียงข้างลิ้น (Lateral) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[l] Voiced apical alveolar lateral ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ ล” ในภาษาไทย เช่น ลม [lom] และเสียงพยัญชนะ “l” ในภาษาอังกฤษ ในตำแหน่งต้นคำ หรือหลังเสียงโฆษะ เช่น like [laɪk], look [lʊk], black [blæk] “l” ในภาษาอังกฤษที่ออกเสียงในลักษณะนี้ เรียกว่า clear “l”

7. เสียงกึ่งสระ (Semi vowels) ประกอบด้วยเสียงต่อไปนี้

[w] Voiced labio velar approximant ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ว” ใน ภาษาไทย เช่น วาง, กาว และเสียงพยัญชนะ “w” ในภาษาอังกฤษในตำแหน่งต้นคำ หรือหลังเสียงโฆษะ เช่น wait [weɪt], away [əweɪ]

[j] Voiced fronto palatal approximant ตัวอย่างของเสียงนี้ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ “ย” และ “ญ” ในภาษาไทย เช่น ยา , ญาติ และเสียงพยัญชนะ “y” ในภาษาอังกฤษ เช่น yes [jɛs]

8. กลุ่มเสียงที่เกิดในตำแหน่งพยัญชนะท้าย

เสียงพยัญชนะทุกเสียงในภาษาอังกฤษสามารถเกิดเป็นเสียงในตำแหน่งท้ายคำ เสียง หรือกลุ่มเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษในตำแหน่งท้ายพยางค์นั้นมีมาก และเมื่อเทียบกับเสียง หรือกลุ่มเสียงพยัญชนะต้นพยางค์แล้ว ในตำแหน่งท้ายพยางค์จะมีกลุ่มเสียงในลักษณะต่าง ๆ เป็นจำนวนมากกว่าในตำแหน่งต้นพยางค์เป็นอันมาก เป็นเพราะมีเสียงประเภทควบกล้ำเกิดในตำแหน่งท้ายคำ

9. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ

กรองแก้ว ไชยปะ (2548) ได้กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ โดยกล่าวถึงปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวต้นพยางค์ ภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะเดี่ยวต้นพยางค์ 21 เสียง แต่เมื่อเทียบกับภาษาอังกฤษแล้ว ภาษาอังกฤษมีเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทยถึง 9 เสียง ได้แก่ [g, v, θ, ð, z, ʃ, ʒ, dʒ, r]

เสียง [g] เสียงพยัญชนะที่ฟังคล้ายเสียง “ก” สำหรับคนไทย แต่ที่แท้จริงแล้วเสียง “ก” ในภาษาไทยเป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง [g] ในภาษาอังกฤษเป็นเสียงก้อง

เสียง [v, θ, ð, z, ʃ, ʒ] เสียงทั้งหมดนี้เป็นเสียงเสียดแทรกซึ่งมีมากในภาษาอังกฤษ แต่ในภาษาไทยมีเพียง 3 เสียง คือ [f, s, h]

เสียง [dʒ] ออกเสียงเช่นเดียวกับ tʃ แต่เสียง tʃ เป็นเสียงที่ไม่ก้อง

เสียง [r] ออกเสียงเป็น [l]

ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์ เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษทั้งหมดอยู่ใน ตำแหน่งท้ายพยางค์ได้ ยกเว้นเสียง [h] และ [r] ส่วนเสียง [j] และ [w] ไม่นับว่าเป็นเสียง พยัญชนะท้ายของภาษาอังกฤษ ดังนั้น เสียงพยัญชนะท้ายของภาษาอังกฤษจะมีทั้งหมด 20 ตัว ในขณะที่ภาษาไทย มีเพียง 8 เสียง คือ [p, t, k, m, n, ŋ, w, j] เช่น ในคำว่า กบ กต กก กม กน กง เสียงพยัญชนะท้ายของภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาด้านการฟังและการออกเสียงสำหรับคนไทย มีดังนี้

- 1) เสียงกัก [b, d, g]
- 2) เสียงเสียดแทรก [f, v, θ, ð, z, ʃ, ʒ]
- 3) เสียงกึ่งเสียดแทรก [tʃ, dʒ]
- (4) เสียงข้างลิ้น [l]

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

1. อิทธิพลของภาษาแม่

ภาษาอังกฤษนั้นถือว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร สำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ธีรภรณ์ พลายนิก, 2555)

1.1 ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Mother Tongue) คือ ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่แรกเกิดในการสื่อสาร สามารถเรียนได้เองตามธรรมชาติ โดยประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สกอตแลนด์ ไอร์แลนด์ เป็นต้น

1.2 ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Second Language) นอกจากใช้ภาษาแม่แล้ว ผู้ใช้กลุ่มนี้จะใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการติดต่อธุรกิจ การค้าขายต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนี้จะมีอิทธิพลจากภาษาแม่เข้ามาแทรก ทั้งการออกเสียงและโครงสร้างทางไวยากรณ์ ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย อินเดีย ฟิลิปปินส์ เป็นต้น

1.3 ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) คือ กลุ่มที่ใช้ภาษาแม่ในการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ อยู่แล้ว แต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์บางประการ เช่น เพื่อการศึกษา หรือแม้แต่เพื่อเปิดโอกาสให้กับตนเองในด้านการทำงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนกลุ่มนี้ไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด สำหรับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศจีน ญี่ปุ่น ไทย เป็นต้น

จึงสามารถสรุปได้ว่าอิทธิพลของภาษาแม่นั้นมีความสำคัญต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่นั้นแทบจะไม่พบปัญหาในเรื่องการออกเสียงเลย ส่วนผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะมีการออกเสียงที่ถูกต้องแต่ยังมีอิทธิพลของภาษาแม่เข้ามาบ้าง เช่น สำเนียง ไวยากรณ์ แต่ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะมีปัญหาในการออกเสียง เนื่องจากว่าคนกลุ่มนี้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่เห็นความสำคัญในความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝน ส่งผลให้ไม่สามารถออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น พบว่า มี 3 ปัจจัยหลักคือ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน และปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ธีราภรณ์ พลายเล็ก, 2555)

2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน นักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behavioral Psychologists) เชื่อว่าเราทุกคนสามารถเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ ถ้ามีตัวกระตุ้นและการเสริมแรงการเรียนรู้ จึงเป็นกระบวนการด้านกลไกที่ถูกควบคุมจากสิ่งต่าง ๆ ภายนอก ต่างกับนักจิตวิทยาากลุ่มความคิดความเข้าใจ (Cognitive Psychologists) ที่เชื่อว่าบทบาทสำคัญในการเรียนรู้คือตัวผู้เรียน ความรู้สติปัญญา ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ของตัวเอง

2.2 ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน นอกจากผู้สอนแล้ว ยังรวมไปถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวิเคราะห์สิ่งที่เป็นสำหรับการเรียนภาษาของผู้เรียน การฝึกปฏิบัติต่าง ๆ รวมไปถึงการประเมินผล ซึ่งหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนต้องทำการประเมินผลเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนของผู้เรียน

2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม นอกจากปัจจัยทางด้านผู้เรียน และผู้สอนแล้ว ยังมีปัจจัยภายนอกที่สามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนคือสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจและสังคม หรือแม้กระทั่งการได้รับการส่งเสริมจากครอบครัว ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งสิ้น

สรุปว่า สิ่งแวดล้อมเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้เรียนเอง ด้านผู้สอน การจัดการเรียนการสอน หรือแม้กระทั่งสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ล้วนแล้วแต่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่จะทำให้คนกระตือรือร้นในการทำงาน มุ่งทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ พยายามให้งานออกมาดี พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ประกอบด้วย

3.1 Cognitive Drive หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะรู้ ต้องการที่จะเข้าใจ และ ต้องการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3.2 Enhancement Drive หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการรักษาสถานะของตน และสิทธิของตนจากสังคมที่เกี่ยวข้องด้วย

3.3 Affiliation Drive หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดความต้องการอยากที่จะเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งจะทำให้บุคคลมีชีวิตรอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนในการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดทักษะนั้น เป็นสิ่งที่ผู้สอนพึงกระทำเพื่อที่จะส่งเสริมการเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ

แอปพลิเคชัน

ความหมายของแอปพลิเคชัน

จักรชัย โสอินทร์ (2555) กล่าวว่า แอปพลิเคชัน หมายถึง แอปพลิเคชันเป็นคำย่อของ application program หรือโปรแกรมประยุกต์ ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ได้รับการออกแบบให้ทำงานด้วยหน้าที่ ที่เจาะจงโดยตรงสำหรับผู้ใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่มีโครงสร้างแบบเรียงทับซ้อนหรือแบบสแต็ก สำหรับทำงานบนอุปกรณ์พกพาเคลื่อนที่โดยเฉพาะ เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ Tablet

สุมน คณานิตย์ (2558) ให้ความหมายว่า แอปพลิเคชัน (Application) หรือแอป (App) หมายถึง โปรแกรมประเภทหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้งานบนมือถือหรือแท็บเล็ตโดยแอปพลิเคชันนั้นเราจะเห็นได้ในมือถือหรือแท็บเล็ตที่ใช้ระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) และ iOS

วันวิสา จันทระ (2559) ให้ความหมายว่า แอปพลิเคชัน คือ ซอฟต์แวร์ที่ใช้เพื่อช่วยการทำงานของผู้ใช้ (User) โดยที่มีส่วนติดต่อกับผู้ใช้ (User Interface หรือ UI) เพื่อเป็นตัวกลางการใช้งานต่าง ๆ

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า แอปพลิเคชัน” คือ ซอฟต์แวร์ประเภทหนึ่งซึ่งช่วยให้เราสามารถกระทำการบางอย่างได้ตามความต้องการของเรา แอปพลิเคชันสำหรับใช้งานบนเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและโน้ตบุ๊กนั้น เรียกว่า “เดสก์ทอป แอปพลิเคชัน (Desktop Applications)” ส่วนแอปพลิเคชันที่ทำงานบนเครื่องอุปกรณ์พกพาทั้งหลาย เรียกว่า “โมบายล์แอปพลิเคชัน (Mobile Applications)”

ประเภทของแอปพลิเคชัน

เฉลิมพงษ์ ลินลา (2558) กล่าวว่า แอปพลิเคชันที่ทำงานบนโทรศัพท์มือถือ แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. แอปพลิเคชันระบบ เป็นซอฟต์แวร์ระบบที่รองรับการใช้งานของแอปพลิเคชันหรือโปรแกรมต่าง ๆ ปัจจุบันระบบปฏิบัติการที่นิยมจากค่ายอุปกรณ์เคลื่อนที่ต่าง ๆ มีดังนี้

1.1 Android พัฒนาโดยบริษัท Google เป็นระบบปฏิบัติการที่รองรับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบเรียลไทม์ เพื่อใช้บริการจากกูเกิ้ลได้อย่างเต็มที่ ทั้ง Search Engine, Google

Calendar, Google Docs, Google Maps และ Gmail โดยมีจุดเด่นคือเป็นระบบปฏิบัติการแบบ Open Source จึงทำให้มีการพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งตอนนี้มีโปรแกรมต่าง ๆ ให้เลือกใช้ งานมากมาย จึงเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการใช้งานบริการต่าง ๆ จากกูเกิ้ล รวมทั้งต้องการ เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอยู่ตลอดเวลา

1.2 Symbian OS จุดเด่นอยู่ที่รูปแบบของส่วนติดต่อผู้ใช้งาน (UI) ที่ดูเรียบง่าย มีฟังก์ชันการใช้งานพื้นฐานอย่างครบครัน อีกทั้งยังติดตั้งแอปพลิเคชันและไฟล์สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ เพลง ภาพยนตร์ได้อย่างสะดวก เพราะมีหน่วยความจำในเครื่องที่มี ประสิทธิภาพ เหมาะสำหรับผู้ที่ชอบความง่ายในการติดตั้งโปรแกรมและลงเพลงต่าง ๆ และยัง สามารถรองรับการใช้งานได้หลากหลาย

1.3 iPhone OS พัฒนาโดยบริษัท Apple เพื่อรองรับการทำงานของแอปพลิเคชัน ต่าง ๆ ของ iPhone โดยตรง โดยกลุ่มที่นิยมใช้ iPhone มักจะเป็นผู้ที่ชอบด้านมัลติมีเดีย เช่นการ ดูหนังฟังเพลงและเล่นเกม เป็นต้น บริษัทเกมหลาย ๆ แห่งจึงผลิตเกมส์เพื่อรองรับ การทำงานบน iPhone โดยเฉพาะ ซึ่งผู้ใช้สามารถซื้อขายแอปพลิเคชันต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต และ App Store แล้วชำระเงินผ่านทางบัตรเครดิต ซึ่งเป็นธุรกิจอีกหนึ่งประเภทที่กำลังเติบโต ไปพร้อมกับ ธุรกิจในกลุ่มสมาร์ทโฟน

1.4 BlackBerry OS พัฒนาโดยบริษัท RIM เพื่อรองรับการทำงานของแอปพลิเคชัน ต่าง ๆ ของ BlackBerry โดยตรง เน้นใช้งานด้านการรับส่งอีเมลเป็นหลัก ซึ่งเมื่อมีอีเมลเข้าสู่ ระบบเซิร์ฟเวอร์จะทำการส่งต่อมายัง BlackBerry โดยจะมีการเตือนสถานะที่หน้าจอ เพื่อให้ ผู้ใช้ได้รับข้อมูลได้ทันที โดยระบบอีเมลของ BlackBerry จะมีความปลอดภัยสูงด้วยการเข้ารหัส ข้อมูลและยังมีระบบการสนทนาผ่าน แบล็คเบอร์รี่ แมสเซนเจอร์ ซึ่งจะทำให้สามารถพิมพ์ ข้อความ สนทนากับเพื่อน ๆ ที่มีแบล็คเบอร์รี่เช่นกันได้แบบเรียลไทม์ ด้วยความสามารถใน การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและมีการเปิดให้รับ-ส่ง ข้อมูลกับเครือข่ายมือถืออยู่ตลอดเวลาเหมาะ สำหรับผู้ที่ต้องใช้ติดต่อกันต่าง ๆ ผ่านอีเมลและกลุ่มวัยรุ่นที่รักการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ

1.5 Windows Mobile พัฒนาโดยบริษัทไมโครซอฟท์ ลักษณะการใช้งานของ Windows Mobile จะมีความคล้ายคลึงกับ Windows ในเครื่องคอมพิวเตอร์ ตัวอย่างสมาร์ทโฟน ที่ใช้ Windows Mobile ได้แก่ HTC, Acer เป็นต้น

2. แอปพลิเคชันที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ เนื่องจากผู้ใช้มีความ ต้องการใช้แอปพลิเคชันที่แตกต่างกัน จึงได้มีผู้ผลิตและพัฒนาแอปพลิเคชันใหม่ ๆ ขึ้นมาเป็น จำนวนมาก เช่น แอปพลิเคชันในกลุ่มเกม แอปพลิเคชันในกลุ่มเครือข่ายสังคมออนไลน์

แอปพลิเคชันในกลุ่มมัลติมีเดีย แอปพลิเคชันในกลุ่มการศึกษา แอปพลิเคชันในกลุ่มสุขภาพ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ให้แนวคิดที่ว่า แอปพลิเคชันเป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่ใช้งานบนระบบแอนดรอยด์เป็นสื่อการศึกษารูปแบบดิจิทัลที่เน้นการเรียนรู้แบบอินเทอร์แอกทีฟที่พัฒนาขึ้นจากโปรแกรมแอปพลิเคชันสำหรับการศึกษา สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการเรียนรู้ (Learning Media) หมายถึง แอปพลิเคชันที่นำเสนอเนื้อหา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น แอปพลิเคชันการเรียนภาษาอังกฤษ แอปพลิเคชันฝึกการอ่าน-เขียน เป็นต้น

2. แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการสอน (Instruction Media) หมายถึง แอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้เป็นสื่อช่วยครูในการสอน ตัวอย่างเช่นแอปพลิเคชันแสดงภูเขาไฟระเบิด แอปพลิเคชันแสดงการไหลเวียนของโลหิตในร่างกายมนุษย์ เป็นต้น

3. แอปพลิเคชันรูปแบบสร้างองค์ความรู้ (Construction Media) หมายถึงแอปพลิเคชันที่เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานหรือผลงานประกอบการเรียนรู้ หรือสร้างองค์ความรู้ ตัวอย่างเช่น แอปพลิเคชันสร้างรูปทรงเลขาคณิตเพื่อช่วยในการออกแบบแอปพลิเคชันวัดระยะทาง/พื้นที่ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สื่อเพื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่ใช้งานบนระบบแอนดรอยด์ มี 3 ประเภท คือ แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการเรียนรู้ แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการสอน (Instruction Media) และแอปพลิเคชันรูปแบบสร้างองค์ความรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์ (2552) ศึกษาเรื่อง กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอน จอยลี่ โฟนิกส์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้ชุดการสอนจอยลี่ โฟนิกส์ ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนจอยลี่ โฟนิกส์ ที่ได้มี

การพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรที่ร้อยละ 60 ให้ผ่านเกณฑ์ การอ่านตามหลักสูตรได้ โดยผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้งหมดก่อน การทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 29-57 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 64-79 และผล การทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 16-50 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 83-100

พาร์ดีนา สุมาลี (2553) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ต่อ ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ โดยมีคำถามวิจัยห้าประการ ดังต่อไปนี้ ความสามารถด้าน การอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ถ้ามี ขนาดของผลเป็นอย่างไร ความคงทนของ ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์เป็นอย่างไร ถ้ามี ขนาดของผลเป็นอย่างไร อุปสรรคและปัญหาใน การเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ได้แก่อะไรบ้าง ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ได้แก่อะไรบ้าง และความรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอาหรับที่ได้รับจากการเรียนนอกเวลา มีความสัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์หรือไม่ อย่างไรเป็นงานวิจัยกึ่ง การทดลอง โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 37 คน โรงเรียน ไทยรัฐวิทยา 40 (บ้านควนโพธิ์) อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้าน การอ่านและการเขียนมีความแตกต่างกันโดยนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้นกว่า ด้านการเขียน ทักษะการอ่านระดับคำเป็นทักษะที่นักเรียนทำได้ดีที่สุด ในขณะที่ความสามารถ ด้านการเขียนทั้งการเขียนระดับคำและประโยคนั้นนักเรียนได้คะแนนระดับต่ำในระดับ ที่ใกล้เคียงกัน คะแนนความคงทนทั้งด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนหลังปดาศึกษาหลัง การทดลองนั้นลดลงจากคะแนนสอบหลังเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ในระดับกลาง (0.43) อุปสรรคและปัญหาในการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์ คือ นักเรียนขาดความรู้พื้นฐานด้านตัวอักษร และด้านเสียงของตัวอักษร นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะของภาษาอังกฤษ และเวลาที่จำกัดเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อ การสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการอ่านระดับคำที่ช่วยให้นักเรียน

เกิดการรู้จำคำมากที่สุด คือ กิจกรรมการค้นหาคำศัพท์ (word search) และการฝึกอ่านคำศัพท์ จากบัตรภาพคำศัพท์ ส่วนกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ได้แก่ กิจกรรมการเขียนคำศัพท์บนอากาศหรือบนฝ่ามือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอาหรับที่ได้รับจากการเรียนนอกเวลากับการเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ โดยภาพรวมพบว่านักเรียนนั้นยังไม่สามารถถ่ายโอนความรู้จากการอ่านภาษาอาหรับ ซึ่งเป็นการอ่านแบบโฟนิกส์มาช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษ หากไม่ได้รับการสอนและชี้แนะอย่างชัดเจนจากครูผู้สอน

สุโปธมา สีสามณี (2553) ศึกษาความสามารถในการอ่านคำ และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach) การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำ และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปานกลางหรือสูงกว่าปานกลาง ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน หรือความผิดปกติด้านอื่น ๆ กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม กรุงเทพฯ จำนวน 6 คน ได้มาจากการเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส สูงขึ้น แรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับมาก

สุนันทา ปัญญารัตน์ (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ได้แผนการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น จำนวน 7 แผนที่ถูกพัฒนาแล้ว และพบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนการอ่านออกเสียงก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 70.97 และ 86.00 ตามลำดับ และยังพบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 70.87 และ 86.85 ตามลำดับ

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2555) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียง เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการเรียนรู้ และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง อันจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 30 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีคะแนนจากการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา จำนวน 30 คนสุดท้าย ที่มีคะแนนต่ำสุด ผลการวิจัยพบว่า เสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด คือ เสียงที่อยู่ในกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) ได้แก่ เสียง [-θ], [-ð] และ [-z] คิดเป็นร้อยละ 100.00, 100.00 และ 96.67 รองลงมา คือ กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) ได้แก่เสียง [-l] คิดเป็นร้อยละ 93.33 และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap) ได้แก่เสียง [-r] คิดเป็นร้อยละ 86.67 นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น หลังจากใช้ชุดการเรียนรู้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมหลังการใช้ชุดการเรียนรู้คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.77 (S.D.=14.22) จากการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.0 5

ชลลดา ก้วหา (2556) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ กับการสอนอ่านเป็นคำ การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลัง ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านเป็นคำ ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนอ่านเป็นคำ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนชุมชนวัดดักคะนน และโรงเรียนวัดศรีวิชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาดา อินมี (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจวบศิริพันธ์ เขต 1 จำนวน 40 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่าสื่อโฟนิक्सโปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิक्सโปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิक्सโปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิक्सโปสเตอร์ อยู่ในระดับมากโดยเฉพาะในด้านภาพประกอบมีสีสันสวยงามน่าสนใจ และมีจำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิक्स ในรูปโปสเตอร์ช่วยให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้ดีขึ้น จึงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในทักษะอื่นต่อไป

พจนา บุญสนอง (2557) ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในจังหวัดสงขลา ด้วยการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในจังหวัดสงขลา ด้วยการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษา และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในจังหวัดสงขลา ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในจังหวัดสงขลา จำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านบาโหย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2557 เลือกโดยวิธีเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในจังหวัดสงขลา ด้วยการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในจังหวัดสงขลา หลังการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ ร่วมกับเกมการศึกษา สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธานีล ม่วงพูล และอวยไชย อินทรสมบัติ (2559) ศึกษาเรื่อง การทดสอบประสิทธิภาพแอปพลิเคชันสื่อการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ และเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแอปพลิเคชันสื่อการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้พัฒนาขึ้น การประเมินแอปพลิเคชันได้จากการทดสอบโดยครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เขตอำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน ซึ่งเป็น

ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้นำแอปพลิเคชันไปทดลองสอนนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบเป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นของครูผู้สอน สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า แอปพลิเคชันสื่อการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ มีความสมบูรณ์ครบตามขอบเขตการพัฒนา สำหรับความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก กล่าวโดยสรุป แอปพลิเคชันสื่อการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ มีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้งานเพื่อการเรียนการสอน

รมณียา สุรธรรมจรรยา (2559) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทาราม (ตั้งตรงจิตร 5) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 1 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 30 คน จำนวน 1 ห้องเรียนโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) (โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม) ผลการวิจัยพบว่า แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 78.93/79.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ต วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทาราม (ตั้งตรงจิตร 5) สรุปผลในภาพรวมของคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลต่อแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Smith (1998) ได้สรุปว่าจุดประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อที่จะหาผลกระทบของวิธีการสอนภาษาโดยรวม และวิธีการสอนโดยใช้โฟนิกส์ มาร่วมด้วย สำหรับความสำเร็จในการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 4 ขวบ ที่อาศัยอยู่ในเมือง กลุ่มตัวอย่างวิจัยได้แก่เด็กก่อนวัยเรียน จำนวน 114 คน จาก 4 โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐเวอร์จิเนีย โดยเป็นเด็กชาย 57 คน เด็กหญิง 57 คน โดย 99 คนเป็นเด็กสัญชาติอัฟริกัน-อเมริกัน และ 15 คนเป็นคนผิวขาว โดยสุ่มมาจากประชากรเด็กก่อนวัยเรียนทั้งหมด 400 คน การศึกษาทดลองนี้ใช้แบบควบคุมโดยมีการทดสอบก่อนและหลัง กลุ่มควบคุม (จำนวน=58) ได้รับวิธีการสอนภาษาโดยรวม และ กลุ่มทดลอง (จำนวน=56) ได้รับวิธีการสอนโดยใช้โฟนิกส์ มาร่วมด้วย กลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการสอนโดยใช้โฟนิกส์มาร่วมด้วยได้รับคำสั่งที่ตระหนักถึงการออกเสียงมาผสมผสานด้วย โดยรวมถึงคำคล้องจองกัน, คำสัมผัสกัน, และกิจกรรมคอมพิวเตอร์ มีการใช้แบบทดสอบความสำเร็จของ วูดคอร์ด-จอห์นสัน (ที่ปรับปรุงแล้ว) แบบ เอ และ บี ได้ถูกนำมาใช้ รวมถึงการแบ่งแยกตัวอักษร, การจุ่มคำศัพท์, ความเข้าใจ, คำศัพท์ใหม่ และการเขียนตามคำบอก กับกลุ่มทดลองทั้งสอง การทดสอบก่อนทดลองชี้ให้เห็นว่าทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน โดยที่การทดสอบหลังทดลองชี้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในประสิทธิภาพของทั้งสองกลุ่มที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 กลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการสอนโดยใช้โฟนิกส์มาร่วมด้วย ให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า วิธีการสอนภาษาโดยรวมมากกว่าการทดสอบย่อยทั้ง 5 ครั้ง สิ่งเหล่านี้ทำให้สรุปได้ว่าความต้องการสำหรับวิธีการสอนโดยใช้โฟนิกส์มาร่วมด้วย เหมาะสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่อาศัยในเมือง

Groff, Patrick (2002) ได้ทำการศึกษาวิจัย พบว่า ถ้าเอาห้องเรียนสองห้องที่ผู้เรียนมีคุณสมบัติเหมือนกัน ห้องหนึ่งสอนอ่านด้วยระบบโฟนิกส์ อีกห้องหนึ่งยังคงสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำ ในตลอดปีการศึกษา ผลปรากฏว่า ห้องเรียนที่ใช้การสอนภาษาอังกฤษด้วยระบบโฟนิกส์จะมีผลสัมฤทธิ์ที่ชนะห้องเรียนที่สอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำ ในทุกเรื่องเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ

Joseph and Scary (2004) ได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ผลการศึกษาพบว่าจากการศึกษาค้นคว้าวารสารการวิจัย 15 ตั้งแต่ปี 1990-2002 มีงานวิจัย 7 ชื่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้วิธีโฟนิกส์ผลการวิจัยทั้ง 7 เรื่อง สรุปผลไปในทิศทางเดียวกัน

Asbar Sohrabie (2006) ได้ทำการศึกษาความยากของการออกเสียงภาษาอังกฤษของชาวอิหร่านผู้เรียน EFL กรณีศึกษาการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการออกเสียง จำนวน

กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน กลุ่มแรกใช้การฝึกการออกเสียงแบบธรรมชาติและกลุ่มที่สองใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกออกเสียง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่สอนการออกเสียงธรรมชาติ สามารถออกเสียงได้ร้อยละ 65 และกลุ่มที่สอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถออกเสียงได้ร้อยละ 85 สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการออกเสียงสามารถพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียนได้ดีกว่าและใช้เวลาในการฝึกออกเสียงน้อยกว่า

Macmillan (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนการอ่านโดยใช้วิธีของจอยลี โฟนิกส์ ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ.2542 ทั้งในประเทศแคนาดาและอังกฤษพบว่า ในประเทศแคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้จอยลี โฟนิกส์ และการสอนแบบมโหฬารนั้น มีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการของจอยลี โฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน (Standardised test) ทางกาอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบมโหฬารมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการสะกดคำที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่ยังการวิจัยในประเทศอังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่า ผลการวิจัยที่สรุปได้มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่เรียนจากจอยลี โฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมโหฬาร นอกจากนี้แม้คิมิลแลนด้อยังได้ทำการทดลองวิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองครั้งแรกผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจากจอยลี โฟนิกส์ ยังคงรักษาระดับความสามารถในการอ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมโหฬารมีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 2 เดือน

Schage (2008) นักวิจัยจากมูลนิธิเพื่อการวิจัยทางการศึกษาแห่งชาติ (National Foundation for Educational Research) ประเทศอังกฤษ ได้ทำการศึกษาวิจัยที่ประเทศอินเดีย ในปี 2547-2548 เกี่ยวกับผลของการใช้ จอยลี โฟนิกส์ ในการสอนอ่านในระดับชั้นประถม โดยสแกน และแซมซัน ได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ใช้การสอนแบบจอยลี โฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้การสอนแบบจอยลี โฟนิกส์ จากการเก็บข้อมูล พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนการอ่านและการสะกดคำได้สูงกว่ากลุ่มควบคุม และสูงกว่าระดับมาตรฐานเฉลี่ยตามอายุจริง นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าปัจจัยทางด้านเพศและอายุก็มีส่วนเกี่ยวข้องของการเรียนการสอนโดยใช้จอยลี โฟนิกส์ กล่าวคือ นักเรียนหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐานทางการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้

นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าจะสามารถเรียนรู้การอ่านจากการสอนโดยจอยส์ โฟนิกส์ ได้ดีและเร็วกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า

จากการได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่จะทำให้เห็นว่าการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการออกเสียง สามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ และสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน 2) เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยส์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของผ่านจอยส์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มประชากร
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย
6. สรุปผลวิจัยและเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) การจัดการเรียนการสอน โฟนิกส์ ระบบเสียงภาษาอังกฤษ ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ แอปพลิเคชัน รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการศึกษาวิจัย

กำหนดกลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 10 คน

สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 6 แผน ใช้เวลารวม 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำแบบเรียน

3. แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 60 คำ

4. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 5 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

การสร้างแผนการสอน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ขั้นการวิเคราะห์

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) เกี่ยวกับการ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน การวัดผลประเมินผล คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1.2 วิเคราะห์หลักสูตร โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาบทเรียน สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิธีการสอน การวัดผลและประเมินผล

1.1.3 วิเคราะห์ผู้เรียน โดยศึกษาความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ศึกษาแนวคิดในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เอื้อต่อการเรียนรู้ และกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น จากเอกสาร คู่มือครูและตำราต่าง ๆ

1.1.4 วิเคราะห์เนื้อหา โดยวิเคราะห์ขอบข่ายเนื้อหาสาระ จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และวิเคราะห์เนื้อหารายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม จากเอกสาร ตำรา คู่มือครูและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาบทเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

1.1.5 กำหนดเนื้อหา เกี่ยวกับรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมจากเอกสาร ตำรา คู่มือครู

1.2 ชั้นออกแบบแผนการสอน

ชั้นการออกแบบแผนการสอน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

1.2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด รูปแบบและวิธีการสร้างแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโพนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โพนิกส์แอปพลิเคชัน

1.2.2 แบ่งเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดเวลาเรียนเรื่องที่ 1-6 รวม 12 ชั่วโมง

1.2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้

1.2.4 กำหนดรายละเอียดของสาระการเรียนรู้แต่ในแต่ละแผน โดยพิจารณาถึงผลการจัดการเรียนรู้และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้

1.2.5 กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงเทคนิคการสอนธรรมชาติของสาระ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2.6 กำหนดสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ สำหรับแผนการสอนแต่ละแผน ให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2.7 กำหนดเครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผล ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2.8 เขียนแผนการสอน โดยจัดทำให้สอดคล้องกับสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด จำนวน 6 แผน ดังนี้

แผนการสอนที่ 1 เสียง ch /tj/ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 2 เสียง sh // จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 3 เสียง th /ð/ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 4 เสียง th /θ/ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 5 เสียง z /z/ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 6 เสียง v /v/ จำนวน 2 ชั่วโมง

รวมจำนวน 12 ชั่วโมง

1.3 ขั้นพัฒนา

การพัฒนาแผนการสอน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการนำแผนการสอนที่จัดทำขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1) รองศาสตราจารย์ ดร. ผณิตรา อีรานนท์ รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

2) นางสาวธิดารัตน์ ใจนวล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งยั้งหัวฝายวิทยา

3) นางพิมลพร เดชะบุญ ครูชำนาญการ โรงเรียนเวียงตาลพิทยาคม
ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้อง ความถูกต้อง ความเหมาะสมในเรื่องมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยใช้คำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำแบบเรียน
การสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาและวิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหา สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำแบบเรียน บทเรียนละ 10 คำ โดยคำศัพท์ที่นำมาใช้ในแบบทดสอบคัดเลือกมาจากหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคัดเลือกคำศัพท์ในจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ โดยใช้คำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 จัดทำแบบทดสอบและใช้ในการทดสอบหลังเรียนแผนการสอนแต่ละแผน

3. แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 60 คำ
การสร้างแบบทดสอบ มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาและวิธีการสร้างแบบทดสอบ

3.2 วิเคราะห์เนื้อหา สารการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

3.3 สร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 60 คำ โดยคำศัพท์ที่นำมาใช้ในแบบทดสอบคัดเลือกมาจากหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคัดเลือกคำศัพท์ในจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

3.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ โดยใช้คำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับประชากรต่อไป

4. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

การสร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ โดยศึกษาความหมายและองค์ประกอบของความพึงพอใจที่ต้องการประเมิน และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความพึงพอใจของผู้เรียน

4.2 ออกแบบแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม จำนวน 10 คน ซึ่งมีจำนวนน้อย จึงดำเนินการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

4.3 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 จัดทำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับประชากรต่อไป

เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน โดยใช้ทดลองกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 10 คน โดยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 60 คำ ไปทดสอบกับนักเรียนประชากร บันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้ เป็นการทดสอบก่อนเรียน
2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง และมีการบันทึกผลการทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละแผนการสอน
3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. หลังการทดสอบดำเนินการสัมภาษณ์ประชากรด้วยแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

วิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าสถิติและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80
2. คะแนนจากแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของประชากรด้วยค่าสถิติ t-test

3. ผลการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของผ่านจอยลี่โฟนิกส์แอปพลิเคชัน นำเสนอในรูปแบบความเรียงแล้วสรุปผลโดยการบรรยาย

สรุปผลวิจัยและเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาสรุปและอภิปรายผลการวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ค้างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561จำนวน 10 คน ผู้ศึกษาค้างเนินการศึกษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออก้างเป็น 3 ตอน ดังนี

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน

ตอนที่ 2 การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน โดยแสดงรายละเอียดเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย
สื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์
แอฟพลีเคชั่น

ตาราง 9 แสดงการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม
ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน						รวม (60)	ร้อยละ (E ₁)	ทดสอบ หลังเรียน (60)	ร้อยละ (E ₂)
	1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)				
1	8	7	8	8	7	7	45	75.00	48	80.00
2	7	8	8	7	7	7	44	73.33	42	70.00
3	8	8	7	7	8	8	46	76.67	44	73.33
4	8	7	8	8	7	8	46	76.67	39	65.00
5	8	7	8	8	8	8	47	78.33	44	73.33
6	8	8	8	7	8	8	47	78.33	51	85.00
7	9	8	9	9	8	9	52	86.67	54	90.00
8	8	9	9	8	9	9	52	86.67	55	91.67
9	9	8	8	8	8	8	49	81.67	50	83.33
10	9	9	9	9	8	9	53	88.33	56	93.33
รวม	82	79	82	79	78	81	481	801.67	1,336.11	2,226.85
เฉลี่ย	8.2	7.9	8.2	7.9	7.8	8.1	48.10	80.17	48.30	80.50

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย
สื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์
แอฟพลีเคชั่น มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 80.17/80.50

ตอนที่ 2 การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์
แอฟพลีเคชั่น ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 10 แสดงการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อ
โฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่าน
จอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	ทดสอบ		คะแนนผลต่าง
	ก่อนเรียน (60)	หลังเรียน (60)	
1	29	48	19
2	23	42	19
3	27	44	17
4	17	39	22
5	27	44	17
6	31	51	20
7	37	54	17
8	42	55	13
9	26	50	24
10	44	56	12
รวม	303	483	180
ค่าเฉลี่ย (μ)	30.30	48.30	18.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	8.45	5.87	

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย
สื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น มีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย
30.30 ส่วนหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 48.30 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับหลังเรียนจากการเรียน การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชั่น

คะแนน	N	μ	σ	df	t	sig.
หลังเรียน	10	30.30	8.45	9	15.460*	.000
ก่อนเรียน	10	48.30	5.87			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า จากการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชั่น คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับก่อนเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชั่น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจที่มีต่อ การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชั่น พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นไปในเชิงบวก โดยสามารถแบ่งรายละเอียดออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

1. ด้านรูปแบบและการใช้งานจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชั่นพบว่า มีการใช้สีที่สวยงาม หลากหลายสีสัน มีภาพประกอบที่ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ฝึกออกเสียง ภาพประกอบมีความสวยงาม น่ารัก ดังแสดงในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง “จอยลีมีรูปสี สวย มีการ์ตูนหลายแบบ มีเสียงประกอบ สอนให้ผมออกเสียงตามพร้อมๆกับเพื่อน ๆ ครับ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1) “เวลาสอนครูฉายขึ้นจอใหญ่ เห็นชัดครับ แล้วก็เสียงเพลง และรูป ประกอบครับ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5) “ตัวการ์ตูนในจอยลีน่ารัก สีสวย แล้วก็ทำให้เข้าใจคำศัพท์ ด้วยค่ะ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 8)

2. ด้านการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษพบว่า การเรียนด้วยจอยลี โฟนิกส์แอปพลิเคชั่น นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและถูกต้อง มากยิ่งขึ้น เสียงในจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชั่น มีสำเนียงที่ชัดเจน ซึ่งสอนให้นักเรียนออกเสียงได้ อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถนำไปใช้เรียนด้วยตนเองที่บ้านได้ สามารถทบทวนการเรียนนอก ห้องเรียนได้ และยังสามารถฝึกฝนได้อย่างสม่ำเสมอ ดังแสดงในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

“ผมรู้สึกสนุกครับ ดีกว่าเรียนอ่านในหนังสือเฉย ๆ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2) “เสียงครูที่สอนในจอยลี่ เป็นเสียงของครูฝรั่งจริง ๆ ผมออกเสียงตามได้ถูกต้องครับ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3) “เวลาเรียนในคาบเรียนของครู รู้สึกไม่เบื่อครับ สนุก ไม่ง่วง เพราะได้ฝึกออกเสียง เสียงดังพร้อมกับเพื่อน ๆ ครับ จอยลี่มีรูปสวย ๆ คุณครูโหลตแอฟจอยลี่ลงในมือถือ ให้เอากลับไปเล่นเองที่บ้านได้ด้วยครับ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 7)

3. ด้านข้อจำกัดสำหรับผู้เรียน พบว่า นักเรียน จำนวน 2 คน มีปัญหาด้านอุปกรณ์ คือ ไม่มีโทรศัพท์มือถือสำหรับดาวน์โหลดจอยลี่โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น หรือโทรศัพท์ที่มีเป็นรุ่นที่ไม่สามารถดาวน์โหลดแอฟพลีเคชั่นได้ เมื่อนักเรียนเปิดใช้งานแอฟพลีเคชั่นที่บ้าน และนักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจหรือแปลภาษาในแอฟพลีเคชั่นบางส่วนไม่ได้ ดังแสดงในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง “เวลากลับไปที่บ้าน ผมใช้ไม่เป็นครับ ไม่มีคุณครูช่วยแปลให้ แล้วก็บางอันก็ลืมวิธีใช้ครับ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4) “โทรศัพท์ของพ่อกับแม่เป็นรุ่นเก่าคะ โหลดแอฟจอยลี่ไม่ได้” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 9) “หนูไม่มีโทรศัพท์ของตัวเองคะ มีแต่ของพ่อกับแม่ จะได้เรียนจอยลี่เฉพาะที่ครูสอนในห้องเรียนคะ” (กลุ่มตัวอย่างคนที่ 10)

สรุปได้ว่า ข้อดีของจอยลี่โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น ได้แก่ มีการใช้สีและภาพประกอบที่สวยงามช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีภาพประกอบที่ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ฝึกออกเสียงได้มากยิ่งขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและถูกต้องมากยิ่งขึ้น และนักเรียนสามารถนำไปใช้เรียนด้วยตนเองที่บ้านได้ สามารถทบทวนการเรียนนอกห้องเรียนได้ และยังสามารถฝึกฝนได้อย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อจำกัดของจอยลี่โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น ได้แก่ ต้องมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือรุ่นที่สามารถดาวน์โหลดได้ จึงจะสามารถใช้งานแอฟพลีเคชั่นได้ และเมื่อนักเรียนเปิดใช้งานแอฟพลีเคชั่นที่บ้านโดยไม่มีครูผู้สอนคอยแนะนำ นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจหรือแปลภาษาในแอฟพลีเคชั่นไม่ได้

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์ แอปพลิเคชัน มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 10 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยมผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 6 แผน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำยบทเรียน แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยลีโฟนิกส์ แอปพลิเคชัน และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.1 นำแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยลีโฟนิกส์แอปพลิเคชัน จำนวน 60 คำ ไปทดสอบกับนักเรียนประชากร บันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้เป็นการทดสอบก่อนเรียน

3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยใช้เวลา 12 ชั่วโมง และมีการบันทึกผลระหว่างเรียนและหลังเรียนทุกเรื่อง วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการสอน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

3.3 ดำเนินการทดสอบหลังเรียนจบครบทุกเรื่องโดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนการทดลองนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของประชากรด้วยค่าสถิติ t-test

3.4 หลังการทดสอบดำเนินการสัมภาษณ์ประชากรด้วยแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน นำเสนอในรูปแบบความเรียง แล้วสรุปผลโดยการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.17/80.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชันพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นไปในเชิงบวก โดยสามารถแบ่งรายละเอียดออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

3.1 ด้านรูปแบบและการใช้งานจอยล์ โฟนิกส์แอปพลิเคชันพบว่า มีการใช้สีที่สวยงาม หลากหลายสีสัน มีภาพประกอบที่ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ฝึกออกเสียง ภาพประกอบมีความสวยงาม น่ารัก

3.2 ด้านการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษพบว่า การเรียนด้วยจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและถูกต้องมากยิ่งขึ้น เสียงในจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีสำเนียงที่ชัดเจน ซึ่งสอนให้นักเรียนออกเสียงได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถนำไปใช้เรียนด้วยตนเองที่บ้านได้ สามารถทบทวนการเรียนนอกห้องเรียนได้ และยังสามารถฝึกฝนได้อย่างสม่ำเสมอ

3.3 ด้านข้อจำกัดสำหรับผู้เรียนพบว่า นักเรียน จำนวน 2 คน มีปัญหาด้านอุปกรณ์ คือ ไม่มีโทรศัพท์มือถือสำหรับดาวน์โหลดจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน หรือโทรศัพท์ที่มีเป็นรุ่นที่ไม่สามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชันได้ เมื่อนักเรียนเปิดใช้งานแอปพลิเคชันที่บ้าน และนักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจหรือแปลภาษาในแอปพลิเคชันบางส่วนไม่ได้

อภิปรายผลการวิจัย

แผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.17/80.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 ทั้งนี้แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิถึงความสอดคล้อง ความถูกต้อง ความเหมาะสมในเรื่องมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลโดยได้จัดทำแบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการสอนใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ ซึ่งพบว่า การประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ประเมินให้ทุกข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ทุกข้อ และได้มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงเกี่ยวกับการเลือกเสียงที่การออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยเพิ่มเติม และเพิ่มเวลาในการสอนในแต่ละแผนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น จึงทำให้แผนการสอนมีคุณภาพในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน ในการเรียนการสอนจะเน้นการส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถคิดวิเคราะห์ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน อันจะเป็นผลต่ออารมณ์และสังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียน ครูผู้สอนจะมีแนะนำการใช้แอปพลิเคชันให้นักเรียนทราบก่อนการใช้งาน และเปิดแอปพลิเคชัน ขยายหน้าจอขนาดใหญ่หน้าห้องเรียน และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้งานแอปพลิเคชันไปด้วยกัน และนักเรียนทุกคนจะเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่ละเสียงไปพร้อม ๆ กันด้วย ซึ่งจากการสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า การเรียนด้วยจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน ทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้น นักเรียนรู้สึกไม่เครียด ไม่เบื่อ และเพลิดเพลินไปกับการเรียน จากผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รมณีญา

สุทธธรรมจรรยา, (2559) เรื่อง ผลการใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 78.93/79.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นักเรียนที่เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโพนิกส์ผ่านจอยส์โพนิกส์ แอปพลิเคชัน มีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนำจอยส์โพนิกส์แอปพลิเคชันมาใช้ในการเรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น โดยในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียน ครูผู้สอนจะเปิดแอปพลิเคชันและขยายฉายขึ้นจอภาพหน้าห้องเรียน นักเรียนทุกคนจะได้เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่ละเสียงไปพร้อม ๆ กันโดยการสอนในแต่ละเสียงจะมีเรื่องราว ท่าทาง บทเพลง และรูปภาพประกอบที่สวยงาม เพื่อช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ดึงดูดความสนใจ โดยครูจะไม่เน้นการท่องจำตัวอักษร แต่เป็นการเรียนรู้ด้านการออกเสียง นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งานจอยส์โพนิกส์แอปพลิเคชัน ว่า มีการใช้สีที่สวยงาม หลากหลายสีสัน มีภาพประกอบที่ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ฝึกออกเสียง ภาพประกอบมีความสวยงาม น่ารัก นอกจากนี้เสียงในจอยส์โพนิกส์แอปพลิเคชัน ยังมีสำเนียงที่ชัดเจน ซึ่งสอนให้นักเรียนออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้จอยส์โพนิกส์แอปพลิเคชัน ยังช่วยเสริมสร้างทักษะและเทคนิคในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ โดยจะส่งเสริมให้เด็ก ๆ เป็นนักอ่านและนักเขียนด้วยตัวเองตั้งแต่เริ่มแรก เป็นการออกเสียงตัวอักษรหลักในภาษาอังกฤษทั้ง 42 เสียง ช่วยสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโพนิกส์ด้วยสำเนียงที่ชัดเจนแบบฉบับเจ้าของภาษา ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน เพื่อช่วยในการเรียนรู้ของเด็ก การใช้แอปพลิเคชันมีความสะดวก คือ ไม่ต้องมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตก็สามารถฟังได้ ฝึกพูดได้ อย่างไรก็ตามการใช้จอยส์โพนิกส์แอปพลิเคชันเป็นสื่อที่เป็นการสื่อสารทางเดียว ดังนั้นครูผู้สอนจึงคอยพูดคุยและอธิบายเพิ่มเติมไปด้วย เพื่อให้เด็กเข้าใจมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ในการวิจัยยังพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ นักเรียนใช้ภาษาอาข่าในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งพบว่า ภาษาถิ่นหรือภาษาประจำเผ่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่สองและจะใช้

ภาษาไทยในการสื่อสารเมื่ออยู่ที่โรงเรียนเท่านั้น นักเรียนจึงต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย และเมื่อหลักสูตรกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกวิชาหนึ่ง ที่นักเรียนชาวเขาต้องเรียนเป็นภาษาที่สาม นักเรียนก็จะต้องมีความพยายามที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มอีกหนึ่งวิชา โดยพบว่าการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษค่อนข้างเป็นปัญหากับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม เนื่องจากความไม่มั่นใจ ไม่คุ้นชิน ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน และไม่ได้รับการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ จากการศึกษาวิจัยของ ศิริรัตน์ แสนมา, (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ ได้ระบุว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนชาวเขามีปัญหาด้านภาษา เพราะนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม โดยที่ภาษาเฝ้า เป็นภาษาที่หนึ่ง ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม จึงมีปัญหาด้านการสะกดคำและการออกเสียงเป็นอย่างมาก ซึ่งผดุง อารยะวิญญู และสุวิทย์ พวงสุวรรณ, (2554) ได้แนะนำว่า การอ่านออกเสียงเบื้องต้น เป็นการเปลี่ยนแปลงสัญลักษณ์ของตัวอักษรเป็นเสียงอ่าน ดังนั้น วิธีโฟนิกส์จึงสามารถนำมาใช้ในการสอนอ่านได้เป็นอย่างดี เพราะวิธีโฟนิกส์เป็นวิธีที่นำหลักภาษาศาสตร์มาใช้โดยเฉพาะหลักสัทศาสตร์ (Phonetics) ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการแปลงเสียงพูดในภาษาใดภาษาหนึ่ง วิธีโฟนิกส์เน้นสัญลักษณ์ที่มองเห็นกับเสียงที่ได้ยิน ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนได้เรียนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน นักเรียนจึงมีการพัฒนาทักษะที่ดียิ่งขึ้นและส่งผลต่อคะแนนหลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษาวิจัยนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของ สุนันทา ปัญญารัตน์, (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนการอ่านออกเสียงก่อนเรียนและหลังเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ชลลดา ก้วหา, (2556) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ

การเรียนรู้ด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยส์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการนำจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มาใช้ในการเรียนการสอนเป็นการสร้างบรรยากาศใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในห้องเรียน จากการใช้หนังสือหรือเอกสาร มาเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้น นักเรียนรู้สึกไม่เครียด ไม่เบื่อและเพลิดเพลินไปกับการเรียน ซึ่ง คาร์เพนเตอร์ และเดล ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษาในลักษณะของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพว่า หลักการจูงใจสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาจะมีพลังจูงใจที่สำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นสิ่งที่สามารถผลักดันจูงใจ มีอิทธิพลต่อพลังความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน การนำสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ จะต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติ โดยผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติด้วยตนเองมากที่สุด สื่อที่สามารถส่งเสริมการฝึกซ้ำและมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้าอยู่เสมอ จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ เพิ่มความคงทนในการจำ (วิวรรธน์ จัทรเทพย์, 2555)

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรูปแบบและการใช้งานจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชันว่า มีการใช้สีที่สวยงาม หลากหลายสีสัน มีภาพประกอบที่ทำให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ฝึกออกเสียง ภาพประกอบมีความสวยงาม น่ารัก ซึ่งจากการศึกษาวิจัยของ สายใจ ทองเนียม, (2560) พบว่า การพัฒนาสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ควรมีภาพประกอบเนื้อหา และมีสีสันสวยงาม ทำให้ผู้เรียนสนใจ ตื่นเต้น และกระตือรือร้นที่จะเรียน และเรียนด้วยความเข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้การใช้ภาพเคลื่อนไหว และเสียงเพลงประกอบ สีและขนาดตัวอักษรคมชัด อ่านง่าย มีเสียงบรรยายประกอบเนื้อหา ตลอดจนบทเรียน ช่วยลดระยะเวลาการอ่านหนังสือของผู้เรียน สามารถเรียนด้วยการฟังได้อย่างสะดวก และในด้านการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษพบว่า การเรียนรู้ด้วยจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและถูกต้องมากยิ่งขึ้น เสียงในจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีสำเนียงที่ชัดเจน ซึ่งสอนให้นักเรียนออกเสียงได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถนำไปใช้เรียนด้วยตนเองที่บ้านได้ สามารถทบทวนการเรียนนอกห้องเรียนได้ และยังสามารถฝึกฝนได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุชาติ อินมี, (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์สามารถช่วยฝึกการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ โดยหลังได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านภาพประกอบมีสีสันสวยงามน่าสนใจ และมีจำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น จำนวน 6 เสียง ได้แก่ ch [tʃ], sh [ʃ], th [ð], th [θ], y [j] และ v [v] ซึ่งทั้ง 6 เสียง เป็นการออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย จึงควรมีการศึกษาการออกเสียงอื่นๆ ที่เหลือ เพื่อพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน อันจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ใช้ภาษาอาข่าและภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษค่อนข้างเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ดังนั้นขณะทำการสอนผ่านจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น ครูผู้สอนควรมีการอธิบายหรือสอนปฏิบัติซ้ำ ๆ ประกอบการใช้สื่อไปด้วย โดยคำนึงถึงวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนรู้ความหมายของคำ ๆ นั้นด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์กับการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนหรือสื่ออื่น ๆ ด้วย

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงของเด็กไทยโดยเฉพาะ เช่น กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) ได้แก่ เสียง [-θ], [-ð] และ [-z]

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพะเยา

UNIVERSITY OF PHAYAO

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พณินทรา ชีรานนท์ รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา

2. นางสาวธิดารัตน์ ใจนวล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งยั้งหัวฝายวิทยา

3. นางพิมพ์พร เดชะบุญ ครูชำนาญการ โรงเรียนเวียงตาลพิทยาคม

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยส์โฟนิกส์
แอฟพลิเคชั่น

แผนการสอนที่ 1

เสียง ch /tʃ/

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ)

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2

ผู้สอน นางสินธุมาส อินันชัย

โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม
และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้
เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ
และภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน
และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องของ ch/ʃ/ และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของคำ วลี หรือส่วนต่างๆ ของประโยค และสามารถนำหลักการออกเสียงไปอ่านคำศัพท์อื่น ๆ ที่มีตัว ch ประสมอยู่

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) คำที่มี ch /ʃ/
- 2) การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ
- 3) Pronunciation: /ʃ/
- 4) คำศัพท์ที่มีเสียง ch /ʃ/

chat	chest	chess	check	chin
chips	chop	rich	much	bench

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการคิด

- 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์
- 2) ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

6.1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

- 1) ครูเข้ามาในห้องและพูดคุยทักทายกับนักเรียนในชั้น

Teacher: Good morning. How are you today?

Students: I'm fine, thank you. And you?

Teacher: I'm great.

2) ครูเริ่มพูดคุยกับนักเรียนด้วยบทสนทนาเรื่องราวสั้น ๆ ที่เปิดจากในแอปพลิเคชัน Jolly Phonics Application จากนั้นให้นักเรียนดูบทสนทนา จดจำการออกเสียงและฟังเสียง ch เริ่มออกเสียงและทำท่าทางตาม

Story

Some children are on a school trip. They are going to ride on an old steam train. They climb into the carriage, and the train moves off. The train starts chugging, /ch, ch, ch/. It gets faster and faster, until steam comes out of the funnel and the whistle blows, 'Choo! choo!'

Action

The children pretend to be steam trains, moving their arms like pistons, saying, /ch, ch, ch/.

เมื่อนักเรียนฟังการออกเสียงจาก แอปพลิเคชัน Jolly Phonics Application แล้ว ครูเปิดคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ออกเสียง ch ให้นักเรียนฟังและให้ฝึกออกเสียงตาม

Sound Audio

ch

Hear Sound

Word Bank

chat

chest

chess

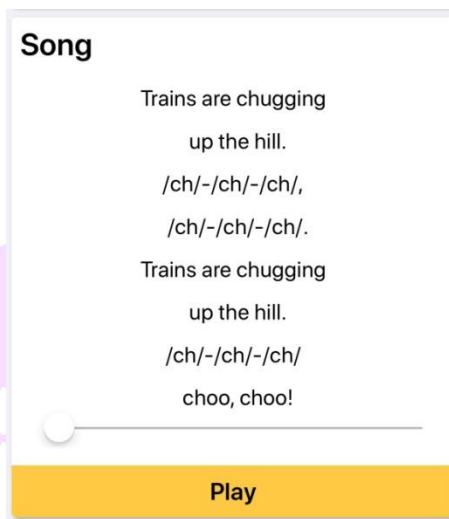
check

More Words

Flash Cards

ต่อมาครูเขียน ch และคำศัพท์คำว่า chop, chair, chew, chin, chips, chop, rich, much, bench บนกระดาน แล้วออกเสียง ch ด้วยการใช้นิ้วชี้และที่เพดานหลังนิ้วโป้งเหวี่ยงออกอย่างรวดเร็วก่อนจะระเบิดเสียง เซอะ ออกไป และอธิบายลักษณะการออกเสียงว่าคล้ายการออกเสียง ช ของพยัญชนะไทยนั่นเอง จากนั้นครูให้นักเรียนออกเสียง ch และอ่านคำศัพท์คำว่า chop, chair, chew, chin, chips, chop, rich, much, bench ตามครู เสร็จแล้วให้นักเรียนทบทวนบทเรียนด้วย

การฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน และการออกเสียงคำศัพท์จากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics Application (เชื่อมต่อจากโทรศัพท์เคลื่อนที่แสดงในจอให้นักเรียนดูด้วย)

chat	chest	chess	check	chin
chips	chop	rich	much	bench

กิจกรรมเพิ่มเติม

phonetic symbols หรือสัญลักษณ์เสียงในคำอ่านภาษาอังกฤษ

ʧ คือ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง ch เช่นในคำว่า child

กิจกรรมเพิ่มเติม

ให้นักเรียนจับคู่ ฝึกการออกเสียงจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนเอง แล้วออกมาอ่านคำศัพท์ให้เพื่อนๆในห้องฟัง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 การประเมินก่อนเรียน

แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์

7.2 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1) ประเมินการทำแบบฝึกหัด
- 2) สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในช่วงการทำกิจกรรม

7.3 การประเมินหลังเรียน

- 1) แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์
- 2) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. Jolly Phonics Application
2. แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์

แผนการสอนที่ 2

เสียง sh//

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ)

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2

ผู้สอน นางสินธุมาส อินันชัย

โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องของ sh// และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของคำ วลี หรือส่วนต่างๆ ของประโยค และสามารถนำหลักการออกเสียงไปอ่านคำศัพท์อื่น ๆ ที่มีตัว sh ประสมอยู่

3. สารการเรียนรู้

3.1 สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) คำที่มี sh//
- 2) การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ
- 3) Pronunciation: /ʃ/
- 4) คำศัพท์ที่มีเสียง sh//

fish	wish	dish	shop	shin
shot	shock	cash	splash	shoot

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการคิด

- 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์
- 2) ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

6.1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

- 1) ครูเข้ามาในห้องและพูดทักทายกับนักเรียนในชั้น

Teacher: Good morning. How are you today?

Students: I'm fine, thank you. And you?

Teacher: I'm great.

- 2) ครูพูดคุยด้วยบทสนทนาสั้น ๆ ดังรูปภาพ โดยเปิดจากแอปพลิเคชันให้นักเรียนดูและฟัง จากนั้นครูจึงให้นักเรียนทำตาม เพื่อเป็นการกระตุ้นทักษะการออกเสียง sh

Story

There is a new baby girl in the family. She cries for a long time, but finally goes to sleep. Her older brother is playing with some noisy toys. Mum puts her finger to her lips, and says /shshshsh/. They both tiptoe quietly from the room.

Action

The children put their finger over their lips, and make a continuous /shshshsh/ sound.

จากนั้นครูจะให้นักเรียนฟังการออกเสียง sh โดยเปิดจากแอปพลิเคชัน แล้วให้นักเรียนลองฝึกออกเสียงตาม ดังรูปภาพ

Sound Audio

sh

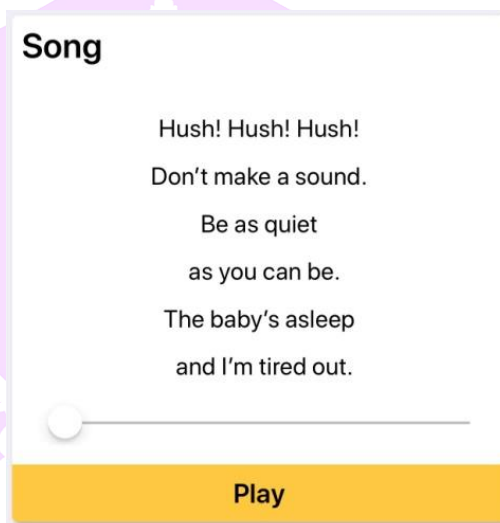
Hear Sound

ครูอาจให้นักเรียนในชั้นแข่งกันออกเสียง Shhhhhh! ว่าใครจะสามารถออกเสียงได้ยาวที่สุด เมื่อได้ผู้ชนะแล้วครูให้เพื่อน ๆ ปรบมือให้กับนักเรียนคนดังกล่าวและครูพูดสรุปให้นักเรียนฟังว่า เสียง sh เป็นเสียงที่เราสามารถเปล่งได้ยาวเท่าที่เรากลั้นลมหายใจไว้ในปอดได้ เมื่ออธิบายเสร็จแล้วครูจึงเปิดคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ออกเสียง sh จากแอปพลิเคชัน และให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม เช่น

shut	ship	hush	rush	crash
smash	flash	fresh	brush	shift
sheep	sheet	short	shopping	shampoo

fish	wish	dish	shop	shin
shot	shock	cash	splash	shoot

ครูทบทวนบทเรียนโดยการเปิดเพลงจากแอปพลิเคชันให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียง คำศัพท์และร้องตาม จากแอปพลิเคชัน Jolly Phonics Application (เชื่อมต่อจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ แสดงในจอให้นักเรียนดูด้วย)

กิจกรรมเพิ่มเติม

phonetic symbols หรือสัญลักษณ์เสียงในคำอ่านภาษาอังกฤษ

/ คือ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง sh เช่นในคำว่า shy

กิจกรรมเพิ่มเติม

ให้นักเรียนจับคู่ ฝึกการออกเสียงจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนเอง แล้วออกมาอ่าน คำศัพท์ให้เพื่อนๆในห้องฟัง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 การประเมินก่อนเรียน

แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์

7.2 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

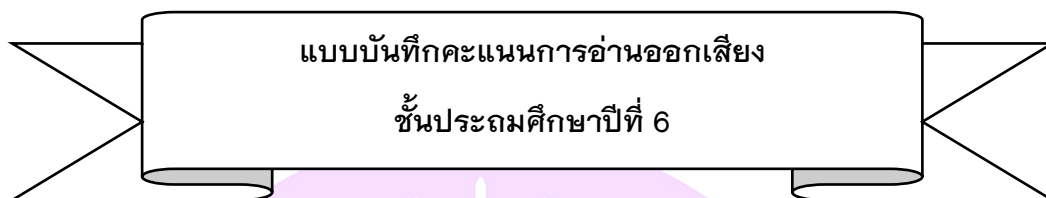
- 1) ประเมินการทำแบบฝึกหัด
- 2) สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในช่วงการทำกิจกรรม

7.3 การประเมินหลังเรียน

- 1) แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์
- 2) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. Jolly Phonics Application
2. แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ทดสอบก่อนเรียน		ทดสอบหลังเรียน		ผลการพัฒนา	หมายเหตุ
		คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

แบบทดสอบหลังเรียนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ชื่อ-สกุล เลขที่..... ชั้น ป.6

คำชี้แจง แบบทดสอบการอ่านมีทั้งหมด 60 คำ 60 คะแนน (ข้อละ 1 คะแนน)

ch /tʃ/	คะแนน	sh /ʃ/	คะแนน	th / ð/	คะแนน
chat		fish		than	
chip		shop		with	
chest		wish		them	
chop		shock		smooth	
chess		dish		this	
check		cash		those	
much		shop		that	
chin		splash		then	
bench		shin		smooth	
rich		shoot		than	

th /θ/	คะแนน	V /v/	คะแนน	Z /z/	คะแนน
thin		van		zip	
thick		vat		zigzag	
thank		vet		jazz	
sixth		vent		zest	
theft		velvet		fizz	
cloth		vest		zigzag	
thing		visit		jazz	
teeth		vivid		zip	
think		vain		buzz	
three		value		zest	

รวมคะแนน

ครูผู้สอบ

ว/ด/ป.....

แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์
ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิक्सผ่านจอยส์โฟนิक्सแอปพลิเคชัน

1. นักเรียนคิดว่าด้านรูปแบบและการใช้งานจอยส์โฟนิक्सแอปพลิเคชัน เป็นอย่างไรบ้าง เช่น ภาพ เสียงประกอบ เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้ด้วยจอยส์โฟนิक्सแอปพลิเคชัน ช่วยพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่งไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่าจอยส์โฟนิक्सแอปพลิเคชัน สำหรับพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโฟนิक्स มีข้อจำกัดอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อจอยส์โฟนิक्सแอปพลิเคชัน สำหรับพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิक्सอยู่ในระดับใด

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ค การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ที่มีต่อแผนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลียม ผ่านจอยส์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน
คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมของแผนการสอน

- โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้
- +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการสอนมีความสอดคล้อง
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการสอนมีความสอดคล้อง
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการสอนไม่มีความสอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ			สรุป
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
เนื้อหาสาระ					
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน				
2	แผนการสอนสอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้				
3	แผนการสอนมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน				
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนถูกต้อง				
5	กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา				
จุดประสงค์การเรียนรู้					
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ				
7	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ				
8	จุดประสงค์การเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก				
กิจกรรมการเรียนรู้					
9	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ				
10	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับชั้นของนักเรียน				
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง				
12	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง				
13	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่พึงาม				

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับ			สรุป
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
สื่อการเรียนรู้					
14	สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย				
15	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ				
16	นักเรียนสามารถใช้สื่อการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง				
การวัดผลประเมินผล					
17	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
18	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล				

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม
ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน**

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน มีความสอดคล้องตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่

เขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย/ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้อง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจแบบทดสอบว่ามีความสอดคล้อง
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความสอดคล้อง

ข้อที่	ข้อสอบ	ระดับ ความคิดเห็น			สรุป
		+1	0	-1	
1	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า chat				
2	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า chip				
3	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า chest				
4	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า chop				
5	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า chess				
6	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า check				
7	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า much				
8	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า chin				
9	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า bench				
10	การอ่านออกเสียง ch /tʃ/ คำว่า rich				
11	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า fish				
12	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า shop				
13	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า wish				
14	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า shock				
15	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า dish				
16	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า cash				
17	การอ่านออกเสียง sh /ʃ/ คำว่า shop				

ข้อที่	ข้อสอบ	ระดับ ความคิดเห็น			สรุป
		+1	0	-1	
18	การอ่านออกเสียง sh/j/ คำว่า splash				
19	การอ่านออกเสียง sh/j/ คำว่า shin				
20	การอ่านออกเสียง sh/j/ คำว่า shoot				
21	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า than				
22	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า with				
23	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า them				
24	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า smooth				
25	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า this				
26	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า those				
27	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า that				
28	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า then				
29	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า smooth				
30	การอ่านออกเสียง th / ð/ คำว่า than				
31	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า thin				
32	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า thick				
33	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า thank				
34	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า sixth				
35	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า theft				
36	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า cloth				
37	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า thing				
38	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า teeth				
39	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า think				
40	การอ่านออกเสียง th /θ/ คำว่า three				
41	การอ่านออกเสียง v /v/ คำว่า van				
42	การอ่านออกเสียง v /v/ คำว่า vat				
43	การอ่านออกเสียง v /v/ คำว่า vet				
44	การอ่านออกเสียง v /v/ คำว่า vent				
45	การอ่านออกเสียง v /v/ คำว่า velvet				
46	การอ่านออกเสียง v /v/ คำว่า vest				

ข้อที่	ข้อสอบ	ระดับ ความคิดเห็น			สรุป
		+1	0	-1	
47	การอ่านออกเสียง V /v/ คำว่า visit				
48	การอ่านออกเสียง V /v/ คำว่า vivid				
49	การอ่านออกเสียง V /v/ คำว่า vain				
50	การอ่านออกเสียง V /v/ คำว่า value				
51	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า zip				
52	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า zigzag				
53	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า jazz				
54	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า zest				
55	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า fizz				
56	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า zigzag				
57	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า jazz				
58	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า zip				
59	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า buzz				
60	การอ่านออกเสียง Z /z/ คำว่า zest				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ผ่านจอยล์โฟนิกส์

แอฟพลีเคชั่น

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ

โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้อง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้อง

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้อง

ข้อ	ข้อความ	ระดับ ความคิดเห็น			สรุป
		+1	+1	+1	
1	นักเรียนคิดว่าการนำเสนอของจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น สำหรับพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ มีความน่าสนใจอย่างไร เช่น ภาพ เสียงประกอบ เป็นต้น				
2	นักเรียนคิดว่าการเรียนด้วยจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่นสำหรับ พัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ทำให้ บรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างไร				
3	นักเรียนคิดว่าการเรียนด้วยจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่นสำหรับ พัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ทำให้ บรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างไร				
4	นักเรียนคิดว่าจอยล์ โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่น สำหรับพัฒนา การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์มีข้อจำกัด สำหรับผู้เรียนอย่างไร				
5	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อจอยล์โฟนิกส์แอฟพลีเคชั่นสำหรับ พัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์อยู่ใน ระดับใด				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	สินธุมาส อินนันชัย
วัน เดือน ปี เกิด	16 ตุลาคม 2530
สถานที่เกิด	จังหวัดลำปาง
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตสารสนเทศ พะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	191 หมู่ 3 ตำบลกล้วยแพะ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
ผลงานตีพิมพ์	สินธุมาส อินนันชัย (ผู้บรรยาย). (8 มิถุนายน 2562). การพัฒนา ความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี่ยม ผ่านจอย สือโฟนิกส์แอปพลิเคชัน ในการประชุมวิชาการระดับชาติบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 5 (หน้า 243-256). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
รางวัลที่ได้รับ	-

